

Reserviläisten huono kunto
huolestuttaa kouluttajia -
useita liikuntakampanjoita
käyntiin vuodelle 2018

Sivu 4

Kirkkonummen Reserviläiset
juhli viisikymppisiä
Rannikkosotilaskodissa
Upinniemessä

Sivut 10-11

JÄRES 2018

Sivu 24

Altermanni

* UUDENMAAN RESERVILÄISPIIRIEN MAANPUOLUSTUSJULKAISU * 37. vuosikerta * 1 - 2018

Homma jatkuu taas

Tässä sitä sitten taas ollaan, suostuin vuodeksi hoitamaan Oltermanni-lehden päätoimittajan tehtävää. Ajankäytöllisesti totesin mahdolliseksi tämänkin tehtävän hoitamisen.

Asiasta ennen kuulemattomille tiedoksi, olin lehden päätoimittajana ennen Sepon kautta neljän vuoden ajan. Seppo Vahasalolle kiitokset hyvin hoidetusta Oltermanni-lehden päätoimittajuudesta. Paljon uusia kirjoittajia on osallistunut lehden tekemiseen, toivon saman jatkuvan tänäkin vuonna. Sepon aikana lehdelle saatiin uusi ilme ja sillä nyt ainakin alkuun mennään. Olen ollut nämä pari vuotta taustalla mukana lehden teossa, hoitanut painotaloyhteyksiä, laskutusta, osoitteistoja yms hallinnollisia asioita. En siis niin kovin kaukana ja uskoisin, että lehden liittyvät asiat taas käynnistyvät helpostikin. Tutun, lehden pitkäaikaisen taittajan jatkaminen tehtävässään helpottaa työtäni kovasti. Myös lehden painotalo säilyy entisellään, vuosien aikana käyttöön saadut toimintamallit tekevät yhteistyön helpoksi.

Tähän numeroon alueen toimijat ovat toimittaneet erittäin hyvin materiaalia ja juuri sitä mitä toivoisin lehteen jatkossakin saatavan. Kyseessä on Uudenmaan reserviläispiirien tiedotuslehti, joten alueen yhdistysten toiminnasta kertominen pitäisi olla lehdessä hyvin esillä. Piirien toiminta on monelle rivijäsenelle tuntematon alue, joten tätä tietoa olisi myös hyvä levittää lehden sivuilla.

Jos itse ette ehdi kirjoittaa niin antakaan vinkkiä mitä toimintaa on tapahtumassa. Kirjoitusten ei tarvitse olla täydellisiä, jossain muodossa kirjatusta asioista saadaan muokattua kelvollinen tarina useimmissa tapauksissa. Lehdellä on aineistopäivät, jolloin lehden tarkoitettua materiaalin pitää olla toimituksen käytettävissä. Helpointa olisi tietysti kirjoittaa tapahtumista heti kun ne ovat olleet, eikä odottaa aineistopäivää. Lehteen voi toimittaa aineistoa milloin tahansa. Rohkeasti vaan kirjoittamaan, hyvät kuvat jutun lisänä myös tärkeitä. Toivotaan, että jatkossa saadaan mahdollisimman kattavasti kirjoituksia kaikkialta piirien alueilta. Tähän lehteen vinkkien perusteella saatiin monta juttua, jotka todennäköisesti eivät koskaan olisi tulleet yleisempään tietouteen, kiitos vinkkien antajille. Toki lehden toimituksessa seurataan tiedotuksia alueen tapahtumista, joista voidaan sitten laittaa kirjoitustoiveita tapahtumassa mukana oleville.

Yhdistysten johtoa lähestytään sähköpostitse hyvissä ajoin aina ennen lehden aineistopäivää. Hyvä olisi jos ainakin yhdistyksen johtokunnan/hallituksen kesken käytäisiin läpi mitä yhdistyksen toimintaa olisi hyvä esitellä seuraavassa lehden numerossa. Piirien tiedotuslehti on helpoin tapa tiedottaa yhdistyksen toiminnasta, lehti jaetaan postitse kaikille piirien yhdistysten jäsenille. Voihan olla, että uusia osallistujia saadaan mukaan yhdistyksen tapahtumiin, kun asiasta lehdessä kerrotaan.

Tämän vuoden aikana varmaan tullaan käymään läpi lehden jatkokuviot. Jatketaanko edelleen paperilehtenä vai siirrytäänkö sähköiseen versioon. Sähköisen lehden lukeminen alkaa olla jo suurimmalle osalle jäsenistöä päivittäistä normaalia maailmaa. Muistettava toki se, ettei sähköinenkään lehti ihan itsestään valmistu, päätoimittajaa ja taittajaa tarvitaan sähköiseenkin lehteen. Merkittävät säästöt toki saavutettaisiin paino- ja postituskustannusten poistuttua. Tällä hetkellä yli 70 % lehden kustannuksista tulee edellä mainituista kuluista, postituskulujen ollessa lähes puolet lehden kuluista. Henkilökohtaisesti olen yrittänyt paikallista aamulehteä lukea läppäriällä aamupuuroa syödessä, ei se niin mukavaa ole kuin paperilehden selailu. Toki neljä kertaa vuodessa ilmestyvä lehti on eri asia, sen ehtii rauhassa sopivaan aikaan sopivalla välineellä lukemaan. Päätökset lehden tulevaisuudesta olisi hyvä olla olemassa heti kesälomien jälkeen, jolloin valmistelut seuraavaan vuoteen saadaan rauhassa ja kunnolla tehtyä. Tämä tiedotuslehti kyllä jossain muodossa pitää piireillä olla käytössä.

Timo Åkman

RUL liikuttaa

RUL liikuttaa. Yhdistykset pitävät kevätkokouksiaan ja luovat katseensa vuoteen 2017. Ne arvioivat toimintaansa vuodelta 2017. Mitä teimme? Mitä saavutimme? Täytyivätkö tavoitteet? Paljonko varoja tarvittiin? Mikä oli vaikutus maanpuolustushenkeen ja -tahtoon? Nämä ovat kysymyksiä, joita eri puolilla Suomea analysoidaan.

Voi sanoa, että RUL liikuttaa ja on vastuullisella tavalla näkyvä kansalaiselle. Ajatelkaapa seuraavia lukuja.

Vuoden 2017 aikana järjestettiin reserviupseeriliiton yhdistyksissä (316) ja piireissä (20) yli 4000 ampumatilaisuutta. Osanottokertoja näissä 4000 tapahtumassa oli noin 29.000. Yli 4500 liikunta-, maastotoiminta- ja kilpailutilaisuuteen osallistui lähes 30.000 henkilöä. Yli 650 maanpuolustusseminaariin, -juhlaan ja muuhun yleisötilaisuuteen osallistui yli noin 28.500 henkilöä.

Kunniavartioita oli 665 ja niissä vartiossa oli yli 6.800 henkilöä. Veteraaniyhteistyö ja -keräystapahtumia vuoden aikana oli noin 1500 ja niihin liiton jäsenet osallistuivat lähes 15.000 kertaa. Veteraaneja tuettiin myös talkootyöllä. Lisäksi piireissä ja yhdistyksissä järjestettiin useita koulutus- tiedotus- ja kansainvälisen toiminnan tapahtumia.

Edellä mainituilla mittareilla voi sanoa, että reserviupseeriliitto on valtakunnallinen, aktiivinen liike joka toimii reserviupseerien yhdyssiteenä maan kokonaisturvallisuuden kehittämiseksi. Suomen puolustusratkaisu perustuu koko maan puolustamiseen, joka on mahdollista vain laajasti toteutettavan yleisen asevelvollisuuden ja laajan, koulutetun reservin kautta. Nykyajan yhteiskunnassa, joka yhä enemmän vaatii työntekeä joustavasti ympäri vuorokauden, erityisesti iltaisin, jäsenistön toimintaan antama panos on erittäin

Hyvät jäsenet

Kauteni Uudenmaan Reserviläispiiri ry:n puheenjohtajana alkoi 1.1.2018. Kiitos luottamuksesta. Kiitos myös Ismolle tekemästäsi hienosta työstä piirin hyväksi ja onnea uusiin haasteisiin Reserviläisliiton tehtävissä.

Esittely itsestäni lienee paikallaan, täytän kuluvana vuonna 45 vuotta, perheeseeni kuuluvat vaimo ja 3 iloista tyttöä. Asustan Tuusulassa Nuppulinnassa ja työskentelen urheilukaupan esimiestehtävissä. Varusmiespalveluksen suoritin Vekaranjärvellä KARtr/KarPr 2ptri.ssa. I/93 saapumiserässä. Kotiuduini reserviin viestialiupseerina ja tällä hetkellä olen ylivääpeli reservissä.

Tuusulan Reserviläisten (ent. Tuusulan reservinaliupseereiden) jäseneksi liityin loppuvuodesta 1994, vuosien saatossa olen toiminut yhdistyksen sekä Uudenmaan reserviläispiirin sihteerinä sekä myös Tuusulan Reserviläiset ry:n puheenjohtajana useamman vuoden. Yhdistyksen toiminnassa olen edelleen mukana 1.varapuheenjohtajan roolissa. Mpk:n piiripäällikkö Risto Muurmanin aikana toimin myös Tuusulan Paikallisosaston päällikkönä. Keski-Uudenmaan maakuntakomppanian toiminnassa olen ollut mukana sen perustamisesta lähtien. Uudenmaan alue sekä aktiiviset maanpuolustajat ovat tulleet tutuksi. Odotan innolla ja on hienoa päästä tekemään yhteistyötä reserviläispiirin sekä upseeripiirin yhdistyksien sekä muiden sidosryhmien kanssa, olen avoin toiminnan kehittämisen ja tehostamisideoille sekä piiri että yhdistystasolla ja haluan että otatte minuun yhteyttä ja tulette keskustelemaan ja antamaan vinkkejä jotta saamme toiminnassamme parhaat ideat ja toimintatavat käyttöön.

Uudenmaan reserviläispiiri on toiminnassaan liittotasollakin mitattuna huippuluokkaa, on ollut mukavaa itsekin olla mukana useissa tapahtumissa. Näistä tapahtumista on tiedotuslehtenä toiminut piirimme oma piirilehti Oltermanni. Vuoden 2018 päätoimittajatilanteeseen saatiin ratkaisu. Ratkaisu on tilapäinen ja pyydänkin nyt henkilöä/henkilöitä joita päätoimittajatehtävä kiinnostaa ottamaan yhteyttä sillä vuoden 2019 alusta päätoimittajan tehtävä on jälleen avoinna. Oltermannilehti on piirin alueella tärkeä tiedotuslehti ja haluaisin että julkaisutoiminta edelleen jatkuu, minkä muotoisena? Sähköisenä vai painettuna? Yhteistyössä muiden piirien kanssa? Tunnustelut ja selvitystyö olisi mielestäni hyvä aloittaa lähitulevaisuudessa.

merkittävä. Reserviläistoimintaan käytetyille tunneille olisi usein muitakin ottajia. Esitän lämpimän kiitokseni jäsenistömme sitoutumisesta.

Vuoden lopussa liitossa oli 25.663 maksanutta jäsentä. Jäsenmäärä kasvoi vuoden aikana kahdessa piirissä, ORUP:n jäsenmäärä kasvoi 92 maksaneella jäsenellä ja Uudenmaan piirin jäsenmäärä kasvoi 11 jäsenellä. Tämä Uudenmaan jäsenmäärän kasvu on hieno tulos. Aikoinaan kehityskeskustelussa kysyin esimieheltäni, minkälainen

suoritus vaaditaan arvosanaan ”exceptional”, erityinen. Olin vuosia rankattu solidiksi, ”tavanomaiseksi”. Erään kerran esimieheni astui huoneeseen, istui alas ja sanoi: Se mitä olet tehnyt, on ”exceptional”. Tämä riittää. Ja perusteli asian.

Edellä mainittu esimerkki kuvaa omia tuntojani piiristämme. Asioihin on suhtauduttava realistisesti, maltilla, hyvällä harkinnalla ja arvostavasti. Olen kiitollinen ja tyytyväinen panoksestanne: Tämä riittää.

Kiitän Teitä lämpimästi tekemästänne työstä piirimme, reserviupseeriliiton ja Isänmaan hyväksi ja toivotan mukavaa loppupalvea.

Jaripekka Turtiainen
Puheenjohtaja

Reserviläiskunto ja varusmiesten laskenut kunto on keskusteluissa noussut jälleen esille, Uudenmaan piirin alueella järjestetään useita kuntotapahtumia (hiihto, juoksu, frisbeegolf) tämänkin kevään ja alkukesän aikana, suurimpina Kevätyön marssi Sipoossa, Brandensteinin marssi- Loviisassa, Kesäyönmarssi Tuusulassa, kannustankin kaikkia piirin alueen maanpuolustajia osallistumaan ainakin yhteen tapahtumaan kevään aikana. Sotilastaitoja pääsee mittaamaan mm. Järes-jotoksella ja liiton syysjotoksen pitopaikka on Hämeenlinnassa joten sinnekään ei luulisi joukkueen kasaaminen olevan mahdottomuus.

Hyvää kevään ja kesän odotusta kaikille

Mats Fagerström
puheenjohtaja

Oltermanni

Uudenmaan
reserviläisten
maanpuolustusjulkaisu

37. Vuosikerta

Julkaisija

Uudenmaan
reserviläispiirit

Päätoimittaja Timo Åkman

040-862 0791

email:

timo.akman@elisaneet.fi

Levikki

Noin 5500 kpl postitettuna

Lisäjaketut noutopisteissä

Aineistot

Valmiit aineistot sähköpostilla

email:

kotu.uusimaa@gmail.com

Käsitteltävä materiaali postitse

Antti Kauranne

Ullantorpantie 3 A 9

02750 ESPOO

Ilmoitusmateriaalit ja layout

F:ma Commercial Information
Agency

email:

kotu.uusimaa@gmail.com

puhelin 044-300 0363

Paino

Salon Lehtitehdas Oy

puhelin (02) 770 2509

Lehden koko 290 x 420 mm

tabloid

painopinta-ala 260 x 370 mm

palstan leveys 50 mm

palstojen lukumäärä 6 kpl

Pankkiyhteys

Uudenmaan reserviläispiirit /
Oltermanni

FI62 1366 3000 0515 57

Ilmoitusten aikataulu

N:o Aineistopäivä Ilmestyy

1/2018 15.3.

31.3.

2/2018 15.5.

7.6.

3/2018 2.9.

2.10.

4/2018 15.11.

7.12.

Kaikkien aikojen ennätys syntyi maaliskuussa 2018

Yli 1500 naista haki vapaaehtoiseen palvelukseen

Naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen haki tänä vuonna jälleen ennätysmäärä, yhteensä 1 516 naista. Hakemuksia tuli noin 400 enemmän kuin vuonna 2017. Hakuaika päättyi 1. maaliskuuta 2018.

Eniten hakijoita oli Porin prikaatiin, jonne haki tänä vuonna 343 naista. Viime vuonna hakijoita oli 222. Seuraavaksi eniten hakijoita oli Kainuun prikaatiin 233 (2017: 167), Kaartin jääkäriyrykmenttiin 186 (165) ja Karjalan prikaatiin 173 (120). Alueellisesti hakijoita oli eniten Uudellamaalla 392 (324) ja Pirkanmaalla 174 (102).

Huhtikuussa aluetoimistoissa pidettävissä valintatilaisuuksissa naiset määrätään palvelukseen pääsääntöisesti vuoden 2019 tammi- tai heinäkuun saapumiseriin. Osa hakijoista voidaan määrätä myös tämän vuoden heinäkuun saapumiserään.

Seuraava haku naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen päättyy 1.3.2019.

Reserviin on koulutettu vuodesta 1995 lähtien yhteensä yli 8 100 naista. Viime vuosina noin 65–70 % heistä on saanut johtajakoulutuksen.

Reserviläisliiton jäsenhankintakilpailu

Jäsenhankinta on olennainen osa järjestötoimintaa. Sen on minimitasollaanakin peitettävä ainakin vuosittainen jäsenpoistuma, joka on viitisen prosenttia jäsenistä. Karkeana sääntönä on, että yhdistyksen jäsenmäärän pitäminen ennallaan vaatii sadan jäsenen yhdistyksessä 5 – 6 uuden jäsenen hankkimista vuosittain. Vuonna 2015 hyväksytyssä Reserviläisliiton strategiassa tavoitteeksi on asetettu, että liiton jäsenmäärä on merkittävästi suurempi kuin vuonna 2015.

Suuri jäsenmäärä on nähty tärkeäksi erityisesti suomalaisten korkean maanpuolustustahdon kannalta. Mitä enemmän jäseniä maanpuolustusjärjestöissä on, sitä suurempi osa suomalaisista on maanpuolustustahtoa ylläpitävän toiminnan ja informaation piirissä. Jäsenten lisäksi vaikutuspiirissä ovat myös perheenjäsenet, työtoverit, ystävät jne. Avoimen toimintapohjan johdosta jäsenmäärän kasvattaminen on helppoa. Koska liiton järjestöpohja kattaa kaikki kansalaiset sotilasarvoon ja sukupuoleen katsomatta, voidaan jäsenhankinta kohdistaa kaikkiin kansalaisryhmiin. Erityisen helppoa jäsenhankinta on niissä yhdistyksissä, jotka toimivat avoimella jäsenyyksinjalla mutta myös niissä, joissa reserviläislinjaisten yhdistysten jäsenpohja on aiempaa olennaisesti laajempi. Lisätietoja jäsenhankinnasta löydät Ekstranetistä.

Vuoden 2018 jäsenhankintakilpailussa palkinnot ovat seuraavat:

Kilpailun voittaja, 500 euron matkalahjakortti tai vastaava tuki yhdistyksen toimintaan

Vähintään 20 jäsentä, 150 euron lahjakortti

Vähintään 15 jäsentä, 100 euron lahjakortti

Vähintään 10 jäsentä, 50 euron lahjakortti

Vähintään 5 jäsentä, 20 euron lahjakortti

Vähintään 1 jäsen, 10 euron lahjakortti

Vuoden 2018 jäsenhankintakilpailun markkinointiin kiinnitetään erityistä huomiota ja kilpailun väliaikatieitoja julkastaan vuoden mittaan. Kilpailun lopulliset tulokset julkaistaan vuoden 2019 alussa.

Yhdistysten välinen jäsenhankintakilpailumintavuonna otetaan käyttöön yhdistysten Toimintavuonna otetaan käyttöön yhdistysten välinen kilpailu uusien jäsenten hankinnasta, jossa kilpailuaika on 1.1.-31.12.2018. Yhdistykset on jaettu sarjoihin maksaneiden jäsenten lukumäärän mukaan per 31.12.2017 seuraavasti:

A-sarja, maksaneiden jäsenten määrä 30-99, palkkio 500 euroa

B-sarja, maksaneiden jäsenten määrä 100-299, palkkio 750 euroa

C-sarja, maksaneiden jäsenten määrä 300-, palkkio 1.000 euroa

Kunkin sarjan voittaa se yhdistys, jonka maksaneista jäsenistä on vuoden lopulla suhteellisesti (%) eniten uusia jäseniä eli jäseniä, jotka ovat liittyneet jäseniksi ja maksavat ensimmäisen jäsenmaksunsa vuoden 2018 aikana.

Projektituki

Reserviläisliitto voi myöntää jäsenyhdistyksilleen ja piireilleen erikseen anottaessa taloudellista tukea toimintaan tai hankintoihin, jotka edesauttavat tai kehittävät jäsenhankintaa, jäsenaktiivisuutta tai toimintaa. Tukea varten on varattu määräraha liiton talousarvioon nimikkeellä yhdistysten projektituki.

Vapaamuotoiset tukihakemukset

käsitellään liiton talousvaliokunnan kokouksissa. Tukea myönnetään vain osalle toiminnon tai hankinnan kokonaisbudjettia ja sitä voidaan myöntää tulevalle tai jo tapahtuneelle toiminnolle tai hankinnalle. Hakemuksen tulee liittää: tarkka kuvaus sisältäen sen tavoitteen ja arvion vaikutuksesta, kustannusarvio, rahoitussuunnitelma sekä hakevan yhdistyksen / piirin viimeisen hyväksytyn tilinpäätöksen tuloslaskelma ja tase.

Mikäli hankkeeseen osallistuu myös muita yhdistyksiä tai yhteisöjä, tulee hakemuksesta ilmetä millä osuudella ne osallistuvat hankkeen tai hankinnan kustannuksiin. Lisäksi myöntämisehtona on, että yhdistys on palauttanut liittoon toimintalomakkeen edelliseltä vuodelta. Mikäli tukea myönnetään, tulee sen käytöstä toimittaa myöhemmin selvitys liittoon. Yhdistysten projektitukea on viime vuosina myönnetty esim. erilaisiin kertaluontoisiin toimintatapahtumiin tai -projekteihin, ase-, koulutusmateriaali-, majoitus- ja huoltoväline-, esite- tai muihin hankintoihin sekä erilaisten toimitilojen ja ampumaratojen korjaamiseen tai rakentamiseen. Projektituki ei ole tarkoitettu yhdistysten tai piirien rutiinotoiminnan rahoittamiseen. Tällaisia ovat esim. toimitilojen vuokrat, toimistotarvikkeiden hankinnat, postitus- ja kokouskulut, erilaisien juhlien järjestämisestä aiheutuvat kustannukset jne. Mikäli tukea myönnetään, voi samaan kohteeseen saada seuraavan kerran tukea vasta viiden vuoden päästä. Projektitukea myönnetään liiton hallituksen hyväksymän säännösten pohjalta.

Kenttäkaupasta jäsentuotteita

Reserviläisliiton internetissä toimivasta Kenttäkaupasta voi hankkia erilaisia järjestö- ja jäsentuotteita. Tuotevalikoimassa on mm. RES -onnittelu- ja suruadressi, Maanpuolustus peruskalliomme -standaari, RES-kunniakilpi sekä erilaisia maanpuolustusaiheisia pinssejä ja laadukkaita tekstiilejä lippalakeista huppareihin. <https://res.vilkasstore.com/>

Jäsenrekisteri Reserviläisliiton hallintaan

Maanpuolustusjärjestöjen (RES, RUL, MPKL ja MNL) yhteinen jäsenrekisteri on siirretty Reserviläisliiton hallintaan. Maanpuolustusjärjestöjen yhteinen jäsenrekisteri palvelee tällä hetkellä lähestulkoon 100 000 jäsentä ja parasta aikaa on käynnissä vuoden hektisin vaihe, kun jäsenmaksulaskut ovat saapuneet jäsenille. Maanpuolustusjärjestöjen yhteinen rekisteri siirtyi Maanpuolustusyhtiö MPY Oy:stä Reserviläisliiton hallintaan vuodenvaihteessa. ”Haluamme modernisoida rekisterikäytäntöjä ja asiointia rekisterissä. Parasta aikaa seuraamme, miten prosessit toimivat sekä miten niihin käytetään työaika, jonka jälkeen alamme pikkuhiljaa kehittämään asioita, prosesseja ja järjestelmiä”, Reserviläisliiton toiminnanjohtaja Olli Nyberg tiivistää tämänhetkistä tilannetta. Yhteinen rekisteri tuo Nybergin mukaan myös viidenneksen kulusäästön kaikille järjestöille, koska rekisterikuluja jaettaessa ne eivät ole arvonnäiväveron piirissä. Jäsenten kannattaa pitää rekisterissä olevat yhteys- ja ylen-

nystietonsa ajan tasalla. Omia tietoaan pääsee päivittämään maanpuolustusrekisterin kautta, johon pääsee kirjautumaan oman liiton nettisivujen kautta. Puhe- linpalvelu toimii arkisin klo 8-16 numeroissa (09) 4056 2010 ja (09) 4056 2011.

Varapuheenjohtajille jatkokausi

Reserviläisliiton hallituksen järjestäytymiskokouksessa valittiin varapuheenjohtajat, muodostettiin liiton valiokunta sekä vahvistettiin 31.12.2017 jäsenmäärät.

Reserviläisliiton hallitus koontui tänään Vantaalla ja valitsi keskuudestaan kolme varapuheenjohtajaa. Tehtäviin valittiin yksimielisesti edelleen Rauno Hauta-aho Kokkolasta, Terhi Hakola Tampereelta ja Ismo Nöjd Järvenpäästä. Kousta veti puheenjohtaja Ilpo Pohjola, jonka ensimmäinen, kaksivuotinen puheenjohtajakausi on nyt puolivälissä.

Reserviläisliiton hallitus muodosti myös liiton valiokunnan, johon liiton puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien lisäksi valittiin Hannu P. Martikainen Kontiolahdelta, Jussi Mäkitalo Virroilta, Simo Saarikallio Alastarolta, Kari Salminen Valkeakoskelta ja Timo Soininen Helsingistä sekä varalle Heikki Tarkkanen Laihialta, Eero Pulkkinen Iisalimesta, Jouko Hyppönen Konnevedeltä, Tomi Nikkanen Luvialta ja Joonas Grönlund Lappeenrannasta. Liiton valiokunta vastaa Reserviläisliiton toiminnan ja talouden suunnittelusta sekä juoksevien asioiden hoidosta.

Eläydy Suomen sotahistoriaan Sotamuseossa

Sotamuseo tallentaa kokoelmiinsa Suomen sota- ja asehistoriaan sekä Puolustusvoimien vaiheisiin liittyviä esineitä ja kuvia. Sotamuseon näyttelyt ulottuvat ajallisesti menneiden vuosisatojen sodista nykyaikaiseen kriisinhallintaan.

Sotamuseolla ei ole nyt avoimena olevia näyttelyitä. Seuraavan kerran näyttelyt Suomenlinnassa avataan yleisölle 9.5.2018 klo 11.00. Lisätietoja: näyttelypäällikkö Lauri Haavisto, lauri.haavisto@mil.fi

Puolustusvoimien kuva-arkisto on suljettu 1.1.–31.12.2018. Kiinnioaikana arkisto ei ota vastaan eikä käsittele tietopalvelupyynnöjä tai kuvatilauskia eivätkä arkistokäynnit ole mahdollisia. Lisätietoja: kuva-arkiston päällikkö Johanna Palokangas, johanna.palokangas@mil.fi

Sotamuseon kokoelmapalvelut (esineiden lainaus, tutkimus, kuvaaminen, tietopalvelu jne.) on suljettu ja avataan seuraavan kerran vuonna 2019 erikseen ilmoitettavana ajankohtana. Lisätietoja: kokoelmapäällikkö Anssi Saari, anssi.saari@mil.fi

Lisätietoja: Sotamuseon johtaja Harri Huusko, harri.huusko@mil.fi

Reserviläisliiton jäsenmäärä kasvoi

Reserviläisliiton hallitus vahvisti viime vuoden viralliset jäsenmäärät. Liiton kokonaisjäsenmäärä nousi vuoden 2017 lopulla 37.704 henkilöön, joka on kautta aikojen korkein määrä. Vuoteen 2016 nähden kasvua oli peräti 800 jäsentä eli 2,2 prosenttia. Aliupseereita Reserviläisliiton jäsenistöstä oli vuodenvaihteessa 57, miehistöä 30 ja upseereita neljä prosenttia, minkä lisäksi armeijaa käymättömät miehet muodostivat viisi ja naiset neljä prosenttia jäsenistöstä. Liiton kokonaisjäsenmäärästä naiset muodostivat runsaat viisi prosenttia. Uusia jäseniä liiton jäsenyhdistyksiin liittyi ja hyväksyttiin 1.1.-31.12.2017 välisenä aikana 3.174 henkeä, joka on 507 henkilöä eli 19 prosenttia enemmän kuin vuonna 2016. Aliupseereita liittyneistä oli 41, miehistöä 39 ja upseereita viisi prosenttia. Armeijan käymättömien osuus uusista jäsenistä oli 15 prosenttia, josta miehet muodostivat kahdeksan ja naiset seitsemän prosenttia. Liittyneiden määrä oli kautta aikojen toiseksi korkein. Vuodenvaihteessa liiton maakunnallisista piireistä suurin oli Pirkanmaa 4.635 jäsenellään. Seuraavilla sijoilla olivat Helsinki (4.017), Etelä-Pohjanmaa (3.028), Uusimaa (2.652), Varsinais-Suomi (2.552) ja Etelä-Häme (2.504). Jäsenmäärät nousivat viime vuoden aikana neljäsatoista ja laskivat neljässä piirissä.

Vain puolet sodan ajan tehtävän edellyttämässä taistelukunnossa

“Reserviläiset entistä huonommassa kunnossa - mitä pitäisi tehdä?”

Vain noin puolet 20-34 -vuotiaista reserviläisistä on sodan ajan sijoituksensa edellyttämässä kunnossa. UKK-instituutin liikuntapiirakka kertoo, miten liikuntaa pitäisi harrastaa, jotta terveys ja toimintakyky säilyisivät riittävällä tasolla.

”Reserviläisten kunto ei ole enää huonontunut – pohja on saavutettu.” Näin uutisoitiin keväällä 2016 STT:n uutisissa. Puolustusvoimat on tutkittanut reserviläisten kuntoa jo muutamia kertoja viimeisen vuosikymmenen aikana. Viimeisimpään reserviläisten kuntotutkimukseen osallistui noin 800 miestä, jotka olivat kertausharjoituksissa vuonna 2015. Edelliset vastaavat tutkimukset tehtiin vuosina 2003 ja 2008.

Näiden tutkimusten tuloksena oli se, että vain noin puolet 20-34 -vuotiaista reserviläisistä on siinä kunnossa, jota sotilastehtävissä pidetään tavoiteltavana. Lisäksi lihaskunto on reserviläisillä parempi kuin kestävyyskunto.

Mitä sitten pitäisi meistä jokaisen tehdä minimissään oman

terveytensä ja jokapäiväisen arkikuntonsa ylläpitämiseksi? Puhumattakaan aktiivireservi-

läisen, joka on koulutettu uuden taistelutavan mukaiseen liikkuvaan sodankäyntiin Suomen

olosuhteissa. Sotilaalla on oltava mukanaan, yllään tarvittava taisteluväline – tilanteesta riippuen 10-20 kiloa - ja taistelutahdon lisäksi fyysinen kyky toteuttaa taistelussa vaadittuja tehtäviä ja jaksamista jatkaa taistelua ennalta ennakoimattoman ajan. Nämä taistelutoimet eivät enää onnistu pelkällä sohvalle makoilulla, vaan vaativat säännöllisesti harjoitettua kestävyyskuntoa. Oikotietä onneen ei ole tässä, vaan työ palkitsee tekijänsä ja hitaasti hyvä tulee.

Virallinen terveystieteiden suositus on jo pitkään esitetty piirakan muodossa. UKK-instituutin kehittämä liikuntapiirakka kertoo, miten paljon ja minkälaisella liikuntaa pitäisi viikoittain harrastaa, jotta terveys ja toimintakyky säilyisivät. Liikuntapiirakka perustuu Yhdysvaltain terveysviraston julkaisemiin tutkimuksiin, ja sen taustalla on vankka tieteellinen näyttö.

Maarit Timonen työskentelee Lapin ammattikorkeakoulussa

opettaen tulevia metsätalouden sinöörejä ja agrologeja. Hän on sotilasarvoltaan vääpeli. Timonen on aktiivijäsen Tornion Reserviläisissä sekä toimijana Lapin reserviläispiirin hallituksessa. Timonen valittiin Reserviläisliitto ry:n liittohallitukseen vuosille 2018-2019.

Puolustusvoimat huolissaan asevelvollisten peruskunnosta

Kaikki toimet liikunnan lisäämiseksi tarpeen

Pääsikunnan koulutusosasto selvitti varusmiespalveluksen aloittaneiden nuorten miesten fyysistä kuntoa ja kehonkoostumusta. Tutkimuksen otannassa mitattiin yhteensä 627 000 tervettä nuorta miestä. Tulokset näyttävät edellyttävän koko yhteiskunnalta toimia liikunnan ja liikunta-aktiivisuuden parantamiseksi.

Palveluksen aloittaneiden nuorten miesten keskipainon nousu on tasaantunut, mutta silti joka kolmas on ylipainoinen varusmiespalveluksen alussa. Nuorten miesten kestävyyskunto on laskenut vuodesta 1980 lähtien ja lihaskuntonsa heikkojen määrä on lisääntynyt vuosien 1992–2010 aikana. Joka neljäs nuori mies on heikossa fyysisessä

Nuorten miesten heikko fyysinen kunto ja ylipaino saattavat aiheuttaa haasteita puolustusvoimien koulutusjärjestelmälle sekä suorituskyvylle.

sä kunnossa ennen palveluksen aloittamista. Ennusteet kestävyyskunnan osalta kertovat, että nuorten miesten kunto laskee myös tulevan vuosikymmenen aikana, mikäli positiivisia muutoksia nuorten liikuntakäyttäytymisessä ei saada aikaiseksi ennen sitä. Kehon suurempi paino oli yhteydessä huonompaan kestävyys- ja lihaskuntoon. UKK-instituutin johtaja Tommi Vasankari korostaa: “Näillä tekijöillä on pitkällä aikavälillä vaikutusta miesten terveyteen.”

Kaikki toimet, jotka edistävät etenkin huonokuntoisten ja ylipainoisten nuorten miesten liikunta-aktiivisuuden lisäämistä, ovat tervetulleita. Koko yhteiskunnan tulisi ottaa tämä huomioon liikuntapalveluiden kehittämisessä ja suuntaamisessa etenkin nuorille.

“Varusmieskoulutuksen aika ei yksistään riitä korjaamaan todettua kehityksen suuntaa, vaikka isolle osalle miehistä se tarjoaa hyvän mahdollisuuden parantaa kuntoa. Passiivisten liikkujien liikunta-aktiivisuuden lisäämiseen tarvitaan koko yhteiskunnan tukea ja saumatonta yhteistyötä. Kaikki liikuntaan kannustavat ratkaisut, joilla pystymme ylläpitämään asevelvollistamme riittävää fyysistä toimintakykyä ovat tervetulleita. Kannustavat teot auttavat meitä kaikkia suomalaisia”, toteaa Puolustusvoimien johtava liikuntapäällikkö, everstiluutnantti Harri Koski.

Lisää liikettä – reserviläisten toimintakykyä mittaamassa

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) ja Reserviläisurheiluliitto (RESUL) ovat käynnistäneet yhteisen hankkeen reserviläisten fyysisen toimintakyvyn sekä tehtäväkohtaisen vaatimustason saavuttamiseksi ja parantamiseksi. Hankkeessa tuotetaan testaukseen liittyvä tietojärjestelmä Tikki ja testaajia koulutetaan eri puolilla Suomea toteuttamaan testit.

Suomen puolustusvoimien suorituskyvyn perustan muodostavat hyvin koulutetut ja toimintakykyiset reserviläiset. Heidän osaamisensa ja toimintakykynsä muodostavat tärkeän osan operatiivista suorituskykyä. Nyt vain puolet reserviläisistä saavuttaa kestävyyskuntonsa osalta sijoituksensa mukaisen fyysisen toimintakyvyn tavoitetasoon.

– On tärkeää, että reserviläisiä kannustetaan ylläpitämään sotilasta toiminnassa tarvittavaa fyysistä toimintakykyä, joka aktiivisen liikkumisen kautta ilmenee hyvänä fyysisenä kuntona ja yleisenä terveytenä. Reserviläisten toimintakyvyn säännöllinen seuranta on merkittävää niin Suomen puolustusvoimien kuin kansanterveyden edistämisen kannalta, korostaa puolustusvoimien johtava liikuntapäällikkö everstiluutnantti Harri Koski.

Tulokset Tikkiin

Tarkoituksena on, että mahdollisimman moni reserviläinen saadaan testausjärjestelmän piiriin. Samalla reserviläisten fyysisestä toimintakyvystä ja tehtäväkohtaisista testeistä taltioidaan luotettavaa kuntotestitietoa yhteiseen tietojärjestelmään. Tulokset kirjataan RESUL:n rakentamaan

Tikki-tietojärjestelmään, josta tiedot voidaan nähdä reaaliaikaisesti ja tarvittaessa siirtää puolustusvoimien tietojärjestelmiin.

Tikki rakennetaan osana Lisää liikettä -hanketta vuoden 2018 loppuun mennessä. Tietojärjestelmä tuottaa myös kyselyyn perustuvaa tietoa reserviläisten terveydestä. Tietoja voidaan hyödyntää eri tutkimushankkeissa.

Kuntotestien toteutuksesta vastaavat MPK:n koulutetut testaajat. Lisäksi MPK vastaa reserviläisten tehtäväkohtaisten fyysisten taitojen ja fyysisen kunnan kehittämiseksi järjestämällä fyysisen koulutuksen harjoituksia ja liikuntatapahtumia.

siaalisen median liikuntapalvelua, jonka tavoitteena on lisätä reserviläisten vapaa-ajan liikunta-aktiivisuutta sekä parantaa heidän fyysistä kuntoa. Hanke toteutetaan yhteistyössä Puolustusvoimien, Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ja Reserviläisurheiluliiton kanssa.

Reserviläisten toimintakyky 2015 -tutkimus toi huolestuttavasti esille, että vajaa puolet reserviläisistä saavutti kestävyyskuntonsa osalta sijoituksensa mukaisen tavoitetasoon. Hieman yli puolella lihaskunto oli hyvä. Joka kymmenes reserviläinen oli fyysisesti heikossa kunnossa ja joka kolmas oli ylipainoinen. Valtaosa reserviläisistä omasi hyvät psyykkiset voimavarat.

Tutkimukset ovat osoittaneet, että sodankäynnin fyysiset vaatimukset eivät ole keventyneet

vaan päinvastoin jopa kasvaneet. Operaatiot ovat siirtyneet metsistä asutuskeskuksiin sisältäen runsaasti fyysisesti vaativia spurtteja, ponnistuksia ja kiipeämistä lisäkuorman kanssa. Teknologian lisääntyminen operaatioissa on yleisestä käsityksestä poiketen lisännyt kannettavan taakan määrää.

Reserviläisten tehtäväkohtaista osaamista ja fyysistä kuntoa testaan nykyisin satunnaisesti puolustusvoimien kertausharjoituksissa ja MPK:n kuntotesteissä. Toiminta ei kuitenkaan ole järjestelmällistä. Lisää liikettä -hankkeen tavoitteena on tehostaa reserviläisten yleistä, mutta ennen kaikkea tietyissä tehtävissä vaadittavia valmiuksia ja niihin liittyvää fyysistä toimintakyvyn testausta sekä luoda siihen liittyvä seuranta- ja tietojärjestelmä.

Nykymallisen asevelvollisuuden säilyttämistä kannattaa miehistä 72 ja naisista 63 prosenttia.

KOLMANNES SIIRTYISI KANSALAISPALVELUKSEEN

Nykymallisen asevelvollisuuden säilyttämistä kannattaa kaksi kolmasosaa kaikista suomalaisista.

Kantar TNS selvitti Reserviläisliiton toimeksiannosta suomalaisten näkemyksiä vain miehiä koskevan asevelvollisuuden korvaamisesta molempia sukupuolia koskevalla kansalaispalvelusvelvollisuudella, jonka voisi suorittaa joko asepalveluksena tai yleisenä kriisivalmiuspalveluksena. Selvityksen mukaan nykymallista asevelvollisuutta kannattaa 66 prosenttia suomalaisista.

Vain miehiä koskevan asevelvollisuuden takana seisovat vanhimmin yli 65-vuotiaat (82%) sekä maaseudulla asuvat (77%) suomalaiset. Eri puolueiden kannattajien joukossa nykymalli nauttii suurinta suosiota Perussuomalaisten (76%), Kokoomuksen (74%) ja Keskustan (73%) äänestäjien keskuudessa. Myös SDP:n osalta vain miehiä koskevaa asevelvollisuutta kannattaa lähes 3/4 (71%) äänestäjistä.

Esitöitä siirtymisestä yleiseen kansalaispalvelukseen on perusteltu mm. tasa-arvosiidillä ja tarpeella parantaa yhteiskunnan yleistä kriisivalmiutta. Toteutuessaan kriisivalmiuspalvelus korvaisi siviilipalveluksen, jota nykymuotoisena pidetään siviilipalveluslaissa määriteltyä tarkoitusperiä heikosti palvelevana.

Muutamissa, yksittäisissä kansalaisryhmissä molempia sukupuolia koskeva palvelusvelvollisuus nauttii kuitenkin yllättävän suurta kannatusta. Nykymallisen asevelvollisuuden korvaamista kansalaispalvelusvelvollisuudella kannattavat eniten alle 24-vuotiaat (45%), opiskelijat (54%) ja Vihreiden (56%) sekä Vasemmistoliiton äänestäjät (48%). Myös korkeakoulutuksen saaneista lähes puolet (44%) kannattaa molempia sukupuolia koskevaan palvelusmalliin siirtymistä.

Kyselyssä ei tullut esiin suuria näkemyseroja sukupuolten välillä. Nykymallisen asevelvollisuuden säilyttämistä kannattaa miehistä 72 ja naisista 63 prosenttia. Silmiinpistävää on myös näkemysten vahvuus, sillä vain yksi prosentti miehistä ja kolme prosenttia naisista ei osannut ottaa kantaa asiaan.

Tutkimuksesta
Aineisto kerättiin tietokoneavusteisin puhelinhaastatteluin. Haastattelujen kokonaismäärä

on 1.003. Tutkimusotos muodostettiin monivaiheisella ositetulla otannalla ja aineisto kerättiin 29.1 – 12.2.2018 välisenä aikana. Haastateltu joukko edustaa maamme 18 vuotta täyttäneitä väestöä (18 – 79 -vuotiaat) pl. Ahvenanmaan maakunnassa asuvat. Tutkimustulosten virhemarginaali on noin kolme prosenttiyksikköä suuntaansa.

Varusmiesten maanpuolustustahto jatkuvasti nousussa

Varusmiesten maanpuolustustahto ja tyytyväisyys esimiehiin on korkealla tasolla, etenkin valmiusyksiköissä, ilmenee syys- ja joulukuussa 2017 kotiutuneiden varusmiesten loppukyselyistä.

Puolustusvoimat kehittää jatkuvasti toimintansa palautekyselytulosten perusteella. Loppukyselyn tulokset olivat samalla erinomaisella tasolla kuin edellisellä kyselykerralla.

Kotiutuneiden varusmiesten maanpuolustustahto on korkealla tasolla ja hienoisessa nousussa (nyt jo 4,3 - skaala 1-5). Myös palvelusmotivaatio on noussut vuoden 2010 tasosta (3,2) 3,7:een.

Maavoimissa vuonna 2017 aloitettu valmiusyksikkökoulutus on onnistunut myös valmiusyksiköissä palvelleiden varusmiesten mielestä erittäin hyvin. Valmiusyksiköiden va-

Valmiusyksiköiden varusmiehillä maanpuolustustahto oli jopa 4,6 ja palvelusmotivaatio 4,2. He olivat myös muutoin erittäin tyytyväisiä saamaansa koulutukseen.

rusmiehillä maanpuolustustahto oli jopa 4,6 ja palvelusmotivaatio 4,2. He olivat myös muutoin erittäin tyytyväisiä saamaansa koulutukseen.

Varusmiesten alkukyselyn perusteella kolme neljästä ilmoittaa aloittavansa palveluksen positiivisin ennako-odotuksin. Vain alle 10 prosenttia on eri

mieltä, loput siltä väliltä. Positiivisten ennako-odotusten ohella aloikkaiden halu suoriutua palveluksesta hyvin on vahva. Palveluksen päättyessä varus-

miehillä on paljon myönteisiä kokemuksia palveluksesta ja tyytyväisyys "armeija-aikaan" kokonaisuudessaan on korkealla tasolla (4,2).

Varusmieskoulutusta arvioidaan ja koulutusta kehitetään

Palautekyselyt analysoidaan kaikilla johtamistasoilla. Pääesikunnasta perusyksikköön. Pitkällä aikavälillä erityisesti kouluttajien ja varusmiesjohtajien johtaja- ja kouluttajakoulutukseen on panostettu, mikä näkyy palautekyselyissä esimiesten arvostuksen nousuna. Nyt Puolustusvoimissa on käynnistynyt laaja koulutustoimialan kehittämisohjelma "Koulutus 2020".

Toimintakyky koulutuksen keskiöön

Varusmiesten toimintakyvyn kokonaisvaltainen kehittäminen on uusi näkökulma koulutuksen

sisällössä. Aiemmin varusmieskoulutuksessa on keskitytty toimintakyvyn osalta lähinnä vain fyysisen toimintakyvyn tavoitteelliseen kehittämiseen, tietojen ja taitojen opettamisen lisäksi. Nyt myös toimintakyvyn "henkistä puolta" eli psyykkistä, sosiaalista ja eettistä toimintakykyä kehitetään tavoitteellisesti ja nousujohteisesti koko palveluksen ajan. Myös ryhmäkiinteyttä pyritään kehittämään suunnitelmallisesti ja nousujohteisesti, alkaen palveluksen aloittamispäivän tupien ryhmäytymisestä päätyen sodan ajan joukon muodostamiseen ja sen ryhmätoimintataitojen ja ryhmäkiinteyden kehittämiseen joukkokoulutuskaudella, poikkeusolojen tehtäviin tähtäävässä koulutuksessa ja harjoituksissa.

RESERVILÄISKOULUTTAJILLE LISÄVALTUUKSIA

Kouluttajaoikeuksien lisääminen mahdollistaisi reserviläisten potentiaalin täyden hyödyntämisen

Puolustusministeriössä työskentelee parhaillaan vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen kehittämissuunnitelmia. Pohdittavana on mm. vapaaehtoiseen maanpuolustukseen kuuluvan sotilaallisen koulutuksen siirtäminen Maanpuolustuskoulutusyhdistykseltä (MPK) Puolustusvoimille. Myös koko vapaaehtoista maanpuolustusta koskeva lainsäädäntö on menossa lähikuukausina tarkasteluun.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen suurinta jäsenjärjestöä, Reserviläisliittoa johtava Ilpo Pohjola tukee molempia uudistushankkeita ja muistuttaa, että reserviläisten vapaaehtoisella kouluttautumisella on jo nyt merkittävä rooli Suomen puolustusjärjestelmässä.

- Puolustusvoimien 280.000 hengen sodan ajan vahvuudesta reserviläiset muodostavat yli 96 prosenttia. Vuositasolla kertausharjoituskutsun saa 18.500 reserviläistä mutta MPK:n koulutukseen osallistuu yli 50.000 henkilöä. Heistä selvä enemmistö on reserviläisiä.

Nykyllänsäädäntö rajoittaa vahvasti reserviläisten oikeuksia järjestää koulutusta ja ammuntoja ilman Puolustusvoimien kantahenkilökunnan läsnäoloa. Puheenjohtaja Pohjolan mielestä tärkeää olisi nyt lisätä reser-

viläisten toimintaoikeuksia ja -valtuuksia.
- Puolustusvoimien aseilla tapahtuva harjoittelu ja ammunnat vaativat aina kantahenkilökun-

nan läsnäoloa, mikä on erityisen hankalaa sekä kallista viikonloppuisin ja iltoisin, jolloin valtaosa vapaaehtoistoiminnasta ja -koulutuksesta tapahtuu. On vaikea

ymmärtää, miksei tätä toimintaa voi hoitaa vaikkapa Puolustusvoimien auktorisoimien reserviläiskouluttajien johtovastuulla?

Lakisääteisen Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutustoiminnasta vastaavat sen vapaaehtoiset kouluttajat. Parista tuhannesta kouluttajasta jo lähes

Lakisääteisen Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutustoiminnasta vastaavat sen vapaaehtoiset kouluttajat. Parista tuhannesta kouluttajasta jo lähes tuhat on Puolustusvoimien auktorisoimia ja määrä kasvaa muutamalla sadalla vuosittain. (KUVA: RUL)

tuhat on Puolustusvoimien auktorisoimia ja määrä kasvaa muutamalla sadalla vuosittain.

Puheenjohtaja Ilpo Pohjola näkee tärkeänä myös Puolustusvoimien palveluksesta reserviin siirtyvän kantahenkilökunnan paremman hyödyntämisen vapaaehtoiset koulutuksessa. Tämä edellyttäisi sitä, että koulutus- ja toimintaoikeudet säilyvät myös reserviin siirtymisen jälkeen. Nyt näin ei ole.

- Tuntuu hullulta, että kolme vuosikymmentä ammuntoa ja koulutusta Puolustusvoimissa johtanut upseeri menettää kaikki toimintaoikeutensa reserviin siirtyessään. Eihän pitkä kokemus ja osaaminen häviä mihinkään yhdessä yössä eikä edes vähän pidemmälläkään aikajänteellä.

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen uudelleenjärjestämisestä selvittänyt työryhmä jätti esityksensä puolustusministeri Jussi Niinistölle 20.12.2017. Lisätietoa asiasta antaa puheenjohtaja Ilpo Pohjola, puh. 0400 182 700 tai s-posti ilpo.pohjola@reservilaisliitto.fi.

SRA-Ampujankurssi

Mäntsälässä huhtikuussa

Mäntsälän Reserviläiset ovat tehneet pitkäjänteistä ja osaavaa ampumakoulutusta jo vuosien ajan.

Mäntsälän reserviläiset ry järjestää SRA-ampujakurssin Mäntsälässä 24.4.2018 ja 26.4.2018. Ammunta tapahtuu Erkkylän radalla myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana. Kurssimaksu 50€.

Kurssilaisilta toivotaan aikaisempaa kokemusta ampumisesta. Jos kurssilaisella ei ole omaa asetta paikalla on lainapistooli sekä patruunoita. Kokeessa tarvittavat patruunat jokainen kustantaa itse. Vaatimuksena kurssille osallistumiselle on voimassa oleva jäsenyys Reserviläisurheilu- liiton jäsenjärjestössä joita

ovat: Reserviläisliitto, Suomen Reserviupseeriliiton, Suomen Rauhaturvaaajaliitto ry, sekä Maanpuolustuskiltojen Liitto. Ennen kurssin kylmäharjoittelusuutta kaikilla kurssilaisilla on oltava voimassa ampumaharrastusvakuutus. Vakuutus pitää tilata omasta liitosta. Tällaiseksi katsotaan SAL:n kilpailulaisenssi tai reserviläisten ampumaharrastusvakuutus. Maksimi osallistujamäärä on 30. Ilmoittautuessa ilmoita reskerho jota edustat. Lisätietoja ja ilmoittautuminen kurssille osoitteesta ari.juutinen at wipies.fi tai 050 3458661. Ennen kurssille tuloa on syy-

tä tutustua lajin sääntöihin. Ne löytyvät osoitteesta: SRA-säännöt. Ulkoa noita ei tarvitse kurssille tullessa osata, mutta niitä kannattaa selailla periaatteella, mistä mitään löytyy. Osallistuaksesi kurssille oma ampumase ei ole välttämätön. Järjestäjä varaa muutamia aseita varustevöineen aseettomia kurssilaisia varten. Aikaisempi ampumaharrastustausta ei ole välttämätön mutta se on eduksi koska kyseessä on toiminnallinen ampumaurheilulaji jossa mm. turvallisuusasiat ovat korostetusti esillä ampumasuorituksissa. Kyseessä ei siis ole ammunnan peruskurssi jossa opetellaan ammunnan alkeita. Reserviläisurheiluliittoon toimitettavaa ampujanilmoitusta varten tarvitaan kaikilta kurssilaisilta seuraavat tiedot: Sukunimi ja etunimet, Syntymäaika, Lähiosoite, Postinumero, postitoimipaikka, Puhelinnumero, Sähköposti, Reserviläispiiri ja Reserviläisyhdistys. Nämä tiedot toimitettamalla hyväksyt myös näiden tietojen rekisteröinnin. Jos et halua näitä tietoja toimittaa sähköisesti, ne voi tuoda myös paperilla ensimmäisellä kurssikerralla.

Kesäyön marssi Tuusulassa

Kesäyön marssi järjestetään taas Tuusulassa. Kesäyön marssi on kävelytapahtuma, joka on tarkoitettu kaikille kunnostaan huolehtiville. Tuusulan kesäyön marssi lähtee Tuusulan urheilukeskukseen urheilukentältä yhteislähtönä 9.6. klo 18.00. Matkoja on usean pituisia ja niihin osallistumismaksut vaihtelevat, myös ilmoittautumispäivämäärän mukaan. Perhesarjaan osallistuviin ryhmiin kuuluu kaksi aikuista ja kaksi lasta. Osallistumismaksuun sisältyy: vakuutus, huoltopisteiden juomat ja muu tarjoilu, kunniakirja ja kangasmerkki, maalissa keittoateria, leipä ja juoma ja suorituksen jälkeen peseytymismahdollisuus. Marssitoimistosta osallistujat saavat ilmoittautumisen yhteydessä käsiohjelman. Maalissa osallistujille jaetaan muistomitali ja kunniakirja.

Joukkueille annetaan myös hyvitystä ryhmän koon mukaan seuraavasti: Joukkueet 10-15 henkilöä, 1 marssija ilmaiseksi, joukkueet 16-20 henkilöä, 2 marssijaa ilmaiseksi. Joukkueiden ilmoittautumismaksu maksetaan erikseen lähetettävällä laskulla. Marssitoimisto, joka sijaitsee Tuusulan Urheilukeskuksessa on avoinna 9.6. klo 15.00 alkaen ja sunnuntaihin kunnes kaikki marssijat ovat saapuneet maaliin. Neuvontapiste löytyy marssitoimiston yhteydestä. Kesäyön marssin 7 – 42 km:n reiteistä löytyy jokaiselle jotakin. Marssireittien pituudet ovat 7, 18, 32 ja 46 kilometriä. Reitit kulkevat Tuusulanjärveä mukaillen Tuusulan ja Järvenpään alueella. Marssireitit on merkitty opaskyltein. Marssijoita kehoitetaan

tarkkaavaisuuteen reitillä pysymiseksi. Pitkille matkoille (32 km ja 46 km) osallistujien kannattaa ottaa mukaansa ota- tai taskulamppu. Kesäyön marssin huoltopisteet sijaitsevat marssireitin varrella karttaan merkityillä paikoilla. Huoltopisteillä on tarjolla nestetäydennykseksi mehua ja vettä sekä pitkillä matkoilla viimeisillä huoltopisteillä urheiluomaa. Pidemmällä matkoilla jaamme nestetäydennyksen lisäksi vahvennetun välipalan. Kaikkien marssien joukkueet voi ilmoittaa erikseen sähköpostilla: kristiina.slotte@mpk.fi

Lisätietoja Tuusulan Kesäyön marssista

Koulutuspäällikkö Aki Mäkirinta
aki.makirinta@mpk.fi

Kansalaisaloite kerää nimiä jalkaväkimiinojen palauttamiseksi

Suomi liittyi jalkaväkimiinat kieltävään Ottawan sopimukseen vuonna 2011. Miinakieltoon liitettiin sellaisilla perusteilla, jotka eivät vastaa todellisuutta Suomen oloissa.

Ensinnäkään Suomessa miinoja ei siroteltaisi maastoon summittaisesti, vaan Suomelle tärkeitä puolustusaseita ovat putki- ja sakaramiinat, joita asennetaan maastoon yksittäin. Rauhan aikana miinat ovat varastoituina. Suomessa jalkaväkimiinat ovat puhtaasti puolustuksellinen väline, ja niihin turvauduttaisiin vain sotilaallisen konfliktin syttyessä ja silloinkin niitä käytettäisiin vain Suomen rajaseuduilla. Suomessa miinojen sijoittaminen dokumentoidaan erittäin tarkasti, ja jokainen miinoite pystytään paikantamaan ja raivaamaan kriisin päättyttyä.

Miinakielto vaarantaa Suomen uskottavan puolustuksen, ja korvaavien asejärjestelmien hankkiminen tulee veronmaksajille erittäin kalliiksi. Vastaavaa pelotetta ei puolustusvoimien asiantuntijoiden mukaan edes voida luoda muilla asejärjestelmillä.

Ottawan sopimuksen haitallisuutta Suomelle lisää se, että Venäjä ei ole siinä mukana, kuten ei myöskään Yhdysvallat ja Kiina. Suomi on sotilasliittoon kuulumaton maa, ja meille jalkaväkimiinat ovat olennainen osa uskottavaa ja kustannustehokasta puolustusta.

Valtio voi irtautua sopimuksesta kuudessa kuukaudessa ilmoittamalla siitä YK:lle.

Aloitteella ei ole taloudellista tukea ja sen kannatusilmoitukset kerätään netissä. Kampanjan vireillepanijat ja vastuuhenkilöt ovat kansanedustaja Eero Lehti (kok.) Keravalta ja varaedustaja Tom Kaisla Helsingistä.

Jalkaväkimiinat haluttaisiin palauttaa Suomen puolustusvoimien käyttöön. (KUVA: Puolustusvoimat)

<https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/2954>

Kansalaisaloitteen otsikko
Kansalaisaloite jalkaväkimiinojen palauttamiseksi
Aloitteen päiväys
8.2.2018
Aloitteen muoto
Ehdotus lainvalmisteluun ryhtymisestä
Oikeusministeriön asianumero
OM 34/52/2018
Aloitteen sisältö
Laki 1465/2011 Ottawan yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja soveltamisesta pitää kokonaisuudessaan kumota ja siten palauttaa jalkaväkimiinat osaksi Suomen puolustusta.

Putkimiinaa viritellään käyttökuntoon jatkosodassa vuonna 1942. (KUVA: SA-kuva)

Talvisodan päättymispäivän muistojuhla Tuusulassa

VETRES Keski-Uusimaan ensimmäinen Talvisodan päättymisen muistojuhla järjestettiin konserttina Järvenpää-talon Sibelius-salissa 13.3.2000 tukijana Uudenmaan sotilasläänin.

Musiikista vastasi Kaartin soitto-kunta. Kunniavieraana juhlaan osallistui tuusulalainen Mannerheim-ristin ritari Väinö Hämäläinen. Tervehdyssanat esitti kaupunginjohtaja Erkki Kukkonen. Juhlapuheen piti VETRES Keski-Uusimaan puheenjohtaja, pkenr res Olli Heiskanen. Eversti Jarmo Myyrä esitti Uudenmaan sotilasläänin tervehdyksen. Juhlaan osallistui tuolloin yli 500 henkeä, valtaosin sotiemme veteraaneja, enemmän kuin mihinkään Järvenpää-talossa järjestettyyn maanpuolustusjuhlaan tuota juhlaa ennen tai sen jälkeen!

Vuodesta 2001 alkaen Talvisodan päättymistä on muistettu vuorovuosin Järvenpään, Keravan ja Tuusulan seurakunnan tuella, joista kaksi ensimmäistä kertaa olivat messun yhteydessä lähimpään pyhäpäivään 13.3. liittyen. Tämän jälkeen tilaisuus on pidetty aina 13.3., nyt jo kahdeksannentoista kerran. Tämän vuoden muistotilaisuuden järjestämisvuoro oli Tuusulan seurakunnalla. Juhla

Talvisodan päättymispäivän juhlassa tervehdyssanat esitti kenr res Antti Simola VETRES Keski-Uusimaan puheenjohtaja ja juhlapuheen VETRES Keski-Uusimaan varapuheenjohtaja, kapt res, FM Juhani Vakkuri (oik.) vierellään hartaushetken pitänyt Tuusulan kirkkoherra Ulla Rosenqvist.

järjestettiin Tähtitaivas-salissa 13.3. klo13 tyylikkäällä tavalla Ilmatorjuntakoulun rakennuksesta seurakuntakeskukseksi uudistetuissa tiloissa. Juhlaan osallistui runsaat sata henkeä esiintyjineen. Tuusulan Sotilas-kotiyhdistyksen sisaret vastasivat tilaisuuden kahvitarjoilusta. Vuonna 2019 järjestelyvastuu on Järvenpään seurakunnalla.

TEKSTI JA KUVAT
VEIKKO KARHUMÄKI

Kirkkoherra emeritus Hannu Hartala lausui saatesanat seppelpartiolle, jossa vänr res Mika Suutari-Jääskö (vas.), yliv Mika Kääriä ja Mikan poika poika vänr res Asla Suutari-Jääskö. Seppelpartion säesti taustalla Erja Hartala pianolla vierellään trumpettisti Tuukka Uusitalo. Seppelpartio toi juhlaan myös Suomen lipun ja saattoi lipun pois juhlan päättyessä.

SEPPELEIDEN LASKUT JA KUNNIAVARTIOT 6.12.2017 TUUSULAN KIRKKOPUISTOSSA

Harvoin kirkko on ihan täynnä, nyt oli. Väkeä seisoivat käyväillä ja lehtereillä mutta ongelma, jos sitä nyt ensinkään oli, koettiin pelkästään positiivisena. Tunnelma oli lämmin.

Lippupartiolla oli tungoksesta johtuen vaikeuksia saada kulkureitti pysymään auki jo kirkosta poistuessa. Kirkkopuiston sankarihautat oli miehitetty paikakunnan nuorilla, kullakin haudalla kaatuneen kanssa saman ikäisellä. Maanpuolustusväen hyvin tuntema Matti Kulmala oli tehnyt taas ison työn organisoimalla nuoret vartiointiin. Juhlallisuudet sisälsivät mm. seppeleen laskut, pormestarin puheen, Tuusulan mieslaulajien esityksen. Valtaosa väestä ei mahtunut kirkkopuistoon joten se asetautui kiviaitojen ulkopuolelle. Lopuksi vielä siirtyminen väenpaljouden läpi nimikirjalle jossa tilaisuuden päätti viimeinen seppeleen lasku. Allekirjoittaneella oli kunnia olla mukana kerhomme asettamassa lippupartiossa. Uskon, että moni muu muistaa tuon tilaisuuden vielä pitkään.

Ainakin ne n. 140 nuorta jotka seisoivat sankarihaudoilla.

Tuusulan Kirkkopuistossa muistettiin sankarivainajia itsenäisyyspäivänä.

TEKSTI:
HARRI MAJAMÄKI

Vanhojen kantakorttien merkinnät aukeavat asiantuntijoiden avulla.

SOTAPOLKU.FI JA KANTAKORTTI-KOPIOT AIHEINA PORVOOSSA

PRUK järjestää yhdessä Porvoon Kansalaisopiston kanssa ilmaisen luentoillan tiistaina 17.04.2018 alkaen klo 18.00 Linnajoen koulun kirjastoloukassa osoitteessa Edelfeltinbulevardi 2, 06100 Porvoo.

Koulu on "kengätön koulu", joten ota sisäpöytä tai villasukat mukaan!

Liisa Karpo kertoo miten
- pääset mukaan sotapolulle ja
- lisää henkilön järjestelmään,
- rekisteröidyt järjestelmään tai
- toimit, kun haluat seurata hankkeen etenemistä,
- etsit tiettyä henkilöä yli 105.000 jo mukanaolevasta sotapolun kulkeneesta.
Voit siis ilmoittaa mukaan sodissa palvelleita, kantahenkilöstöä, lottia, lottatyttöjä/pikkulottia ja/tai sotilaspölkkeä. Tietojen syöt-

tämistä varten tarvitset käyttösi henkilön sotilaspassin tai kantakorttikopion, joista selviävät henkilön joukko-osastolyhenneet ja palveluajat, syntymä- ja kotipaikka, sotilasarvo jne. Kahden henkilön tulee hyväksyä netissä antamasi tiedot ennen kuin henkilön tiedot tulevat kaikkien nähtäville. Voit lisätä henkilötietoihin myös valokuvia. Joukko-osastojen sodan aikana kulkema reitti tapahtumien on rakennettu digitaaliselle kartalle. Tämä tapahtuu siirtämällä keskitetyt joukko-osaston tiedot sotapäiväkirjoista karttapohjaan. Täten syntyy ainutlaatuinen sotapolku, jossa joukko ja siinä palvelleet ihmiset sidotaan aikaan, paikkaan ja tapahtumiin. Sotapolku.fi - hakemistosta löydät ne joukko-osastot, joiden

sotapolut on jo viety järjestelmään. Toinen esitelmöitsijä on Vantaan Seudun Sukututkijat ry:n pj Ari Vesalainen. Hänen aiheenaan ovat Kantakortit, niiden tiedot ja tulkinta sekä kopioiden tilaamisohjeet verkkopalvelun kautta. Hän käsittelee myös asevelvollisuuden kehittymistä Suomessa ja Sota-arkiston saloja sekä arkiston käyttömahdollisuuksia.

PEKKA KUNNAS

044 5656 562
peku.kunnas@gmail.com

Sami Sinkko PRUK:n johtoon

Porvoon Reserviupseerikerhon hallitus kokousta omassa Korsu-tilassaan WSOY:n toimitalossa keskellä kaupunkia. Uusi puheenjohtaja Sami Sinkko keskellä kuvassa.

Kuinka pitkään olet ollut kerhotoiminnassa mukana ja mitä olet kerhossa harrastanut tähän mennessä?

Reserviläistointi on minusta arvostettavaa toimintaa isänmaamme hyväksi. En koe olevani aktiivinen reserviläinen, intohimoni on tässäkin toiminnassa luoda mahdollisuuksia ihmisten kehittymiseen heidän omista lähtökohdistaan ja tarpeistaan. Tätä intohimoa pystyn mielestäni kerhomme puheenjohtajana täyttämään. Reserviläisyydessä avainasia on maanpuolustustahdon ja -kyvyn kehittäminen. Miltä kurssilta aikanaan valmistuit, mikä on koulutushaarasasi ja perusyksikkösi?

Olen ollut kurssilla 193, Sergei jaosjohtaja, eli IT-mies Kymälästä. Paljonko sinulla on kh-vuorokausia ja millaisissa tehtävissä? Olen aina suhtautunut kertausharjoituksiin kansalaisvelvollisuutena ja täten käytännössä kaikki kh-vuorokauteni ovat olleet Käsikyn perustuvia. Tässä suhteessa on ole hyvä esimerkki, sillä VEH:t/ muut vapaaehtoiset harjoitukset eivät ole oikein koskaan mahtuneet neljän lapsen isän maailmaan. Aloitin KHT vasta kypsällä iällä yli kolme-

kymppisenä, ilmeisimmin osin sen takia että asuin ulkomailla nuorempaan, ja varmasti myös siksi että "aina niin rakas KvIT 23" taisi korvautua muilla järjestelmillä. Ikääntymisestä huolimatta minulla on SA-sijoitus.

Miten näkisit reserviläisten osaamisen ja innon vuonna 2018?

Kertausharjoitusten perusteella meillä on toimiva ja osaava reservi. Poikani valmistui kurssilta 250, ja myös hänen huomionsa ovat ainakin minun näkökulmastani olleet hyvin positiivisia ja rohkaisevia. Kerhotoiminnassa kilpailemme ihmisten vapaa-ajasta kaikkien muiden asioiden ohessa. Kerhomme Porvoossa on mielestäni hyvin aktiivinen kehittämään SRA- yms toimintaa, sekä haluaa huomioida jäsenistömme moninaisuuden.

Mikä on muuttunut reserviläistoiminnassa/kertausharjoituksissa sinun aktiivikaudellasi? Olin onnekas saadessani pilotoida aktiivipuolustusosastolaiseni kautta syväjohtamista sen alkuvaiheessa siviilityössäni. Verraten omaa varsin teknistä suhtautumista johtamiseen RUK:ssa, olen todella iloinen seurattuani

poikani kurssia, jossa fokus on aidosti ihmisten johtamisessa. Tämä on mielestäni merkittävä hyvin iso muutos, ja kuvaa mielestäni yhteiskuntamme kehitystä laajemminkin.

Miten näet oman kerhosi tällä hetkellä?

Meillä on Porvoossa mainio, aktiivinen kerho, jonka aktiivit ovat tehneet vuosikymmeniä erinomaista työtä.

Mitä muuta harrastat paitsi maanpuolustus/reserviläistointia?

Nautin ihmisten kehittymisestä kokonaisvaltaisesti. Omalla kohdallani se tarkoittaa maailmaan avoimesti suhtautumista ja sitä vahvistavan tutustuen muihin kulttuureihin ja maihin, liikkumalla jotta fyysinen kunto ei rajoita tuota, sekä luovan puolen kehittämistä musisoiden ja kulttuurien, ennenkaikkea balettia seuraten. Avainasiani elämässäni on neljä lastani.

Mitä haluaisit huutaa kokoontuneen osaston edessä tervehdyksenä?

Riippuu täysin tilanteesta; todennäköisesti jotain joka saisi ihmiset luottamaan itseensä ja joukkoon johon kuuluu.

Kurssilaisia vuoden 2016 maastoviikonlopun toiminnoissa.

Järvenpään lukion turvakurssi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys MPK järjesti edellisen kerran turvakurssin Järvenpään lukion opiskelijoille kaksi vuotta sitten keväällä 2016. Yhden väli-vuoden jälkeen kurssi on jälleen lukion kurssitarjonnassa.

Järvenpään lukiossa on siirrytty valinnaisten kurssien osalta käytäntöön, jossa niitä tarjotaan vain joka toinen tai kolmas vuosi. Näin saadaan tarjottua opiskelijoille monipuolisesti eri kursseja, jotka myös toteutuvat (riittävästi osallistujia). Tälle keväälle kurssi on ollut tarjonnassa ja osallistujia on ilmoittautunut riittävästi. Ensimmäinen MPK:n turvakurssi toteutettiin v 2001 Järvenpään lukiolle. Lukiolta on kerrottu, että edelliselläkin kerralla maanpuolustus- ja tur-

vallisuusasioista kiinnostuneilta opiskelijoilta on tullut positiivista palautetta kurssin sisällöstä ja kurssilla opituista käytännön taidoista.

Turvakurssin ohjelmakokonaisuus muodostuu teorialuennoista kurssin alkupuolella ja yhteisestä maastoviikonlopusta muiden lukiodien turvakurssilaisten kanssa Maanpuolustusviikonloppuna 14.-15.4.2018 Tuusulassa Taistelukoulun alueella. Kursin avauspäivänä, tällä kertaa 13.3.2018, pidettiin ensimmäiset teorialuennot. Luennoitsijoita kurssilla vierailee Puolustusvoimista, Järvenpään kaupungilta sekä Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselta. Tietenkin myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen omat vapaaehtoisopettajat osallistuvat kurssilaisten ohjaukseen, kouluttamiseen ja kurssien johtamiseen ja vääpe-

löintiin.

Järvenpään lukion kevät 2018 turvakurssin kurssinjohtajana toimii Keijo Kylmä. MPK:n puolelta vastuuta kantaa koulutuspäällikkö Aki Mäkirinta.

KUVA:KEIJO KYLMÄLÄ

Intti tutuksi - avoimet ovet nuorille ympäri Suomen

Kevään aikana järjestetään yleisölle avoimia tapahtumia Maa-, Meri- ja Ilmavoimien joukko-osastoissa eri puolilla Suomea.

Tapahtumien teemana on Intti tutuksi. Sotilaskoulutukseen ja upseerikoulutukseen voi tutustua Maanpuolustuskorkeakoulussa Santahaminassa, Reserviupseerikoulussa Haminassa, Maasotakoulussa Lappeenrannassa ja Merisotakoulussa Suomenlinnassa. Lennostoissa tilaisuudet ovat osa Sotilasilmailusta ammatti -tapahtumia. Avoimet ovet järjestetään myös Sotilaslääketieteen keskuksessa Riihimäellä.

Tarkemmat tiedot juhluvuoden tapahtumapäivien ohjelmasta ja kellonajoista saa klikkaamalla luettelosta kyseisen joukko-osaston nimeä:

26.4. Porin prikaati, Niinisalo, Kankaanpää
3.5. Kainuun prikaati, Kajaani
3.5. Maasotakoulu, Lappeenranta
4.5. Karjalan prikaati, Vekaranjärvi, Kouvola
9.5. Rannikkoprikaati, Upinniemi, Kirkkonummi
15.5. Satakunnan lennosto, Pirkkala
16.5. Karjalan lennosto, Rissala, Siilinjärvi
17.5. Utin jääkäriyrykmentti, Utti, Kouvola
18.5. Reserviupseerikoulu, Hamina
18.5. Lapin lennosto, Rovaniemi
19.5. Sotilaslääketieteen keskus, Riihimäki
24.5. Porin prikaati, Säkyä
30.5. Panssariprikaati, Parola, Hattula
2.6. Kaartin jääkäriyrykmentti ja Maanpuolustuskorkeakoulu,

Santahamina ja Merisotakoulu, Suomenlinna, Helsinki

Lukion turvakurssit ja Intti tutuksi -kiertue antaa nuorille mahdollisuuden tutustua maanpuolustukseen. Kuvassa reservin vänrikki Toni Sarro kouluttaa porvoolaisteinejä.

Mäntsälän Reserviläiset järjestää Perinnekiiväri kilpailun

Aika: 11.04.2018 klo 17:00
Paikka: Hirvihaaran ampumarata
Hirvihaarantie 725, 04680 Mäntsälä

Kilpailu on Uudenmaan Reserviläisliiton mestaruuskilpailu

Kilpailussa ammutaan pistoolikoulutukseen

Noudatettavat säännöt:
http://www.reservilaisliitto.fi/files/4270/Perinnekeskannenot_v101.pdf

Sarjat: Y, Y50, Y60, Y70 ja harrastelijasarja

Osallistujan on kyettävä todentamaan voimassa oleva Reserviläisliiton ampumaturva tai SAL-lisenssi.

Ilmoittautumiset kilpailupaikalla

Kilpailumaksu 15 €

Tiedustelut:
040 5029436 tai timosilvesti@gmail.com

Tervetuloa: Mäntsälän Reserviläiset ry

Mäntsälän Reserviläiset järjestää Uudenmaan piirin Kenttäammunnan mestaruuskilpailun

Aika: 06.06.2018 klo 17:00
Paikka: Hirvihaaran ampumarata
Hirvihaarantie 725, 04680 Mäntsälä

Kilpailun kulku:
Ampumakilpailu 100 m. Taulu Pistoolikoulutaulu
Ammutaan kolme koulutusta omaan tahtiin, aikaa 10 min
Ammutaan kilpailukoulut 10 ls malou ja 10 ls pysty
Ampuma-aika / asente puskilukokäsiä 2 min
ja vastaava aika puolilautomaattikäsiä 90 sek.

Sarjat Puskilukokäsiä Y, Y50, Y60, Y70 ja harrastelijat
Puolilautomaattikäsiä kaikki ampuvat samassa sarjassa
Joukkueet 3 parhaan ampujan yhteistulos

Osallistujan on kyettävä todentamaan voimassa oleva Reserviläisliiton ampumaturva tai SAL-lisenssi.

Ilmoittautumiset kilpailupaikalla
Kilpailumaksu 15 €

Tiedustelut:
040 5029436 tai timosilvesti@gmail.com

Tervetuloa: Mäntsälän Reserviläiset ry

Mäntsälän Reserviläiset järjestää avoimen Puolilautomaatti-kiiväri kilpailun

Kilpailu on koulutuskilpailu Uudenmaan piirin palvelusasetkilpailun

Aika: 09.05.2018 klo 17:00
Paikka: Hirvihaaran ampumarata
Hirvihaarantie 725, 04680 Mäntsälä

Kilpailun kulku: Ampumakilpailu 100 m
5 koulutusta, aikaa 5 minuuttia.
Kaksi 10 koulutuksen kilpailusarjaa (10 ls malou + 10 ls pysty)
Ampuma-aika 5 minuuttia per sarja.
Taulu SAL:n pistoolikoulutauk.
Taulun tarkastus/paikkaus sarjojen välillä.

Nuot säännöt ja mm. asennusohjeet:
http://www.reservilaisliitto.fi/files/4270/Puolilautomaattikiivariaset_v101.pdf

Sarjat: Kaikki ampuvat samassa sarjassa.

Osallistujan on kyettävä todentamaan voimassa oleva Reserviläisliiton ampumaturva tai SAL-lisenssi.

Ilmoittautumiset kilpailupaikalla. Kilpailumaksu 15 €

Tiedustelut:
040 5029436 tai timosilvesti@gmail.com

Tervetuloa: Mäntsälän Reserviläiset ry

Miten Suomen olisi saattanut käydä?

Kiitos Kari Kuulakselle maanpuolustusmyönteisestä kirjoituksesta Keski-Uusimaassa 10.3.

Vastaan hänen esittämiinsä neljään kysymykseen.

1. Suomi ei olisi välttynyt sodiltamme 1939-1945 eikä ollut niihin syyllinen, jatkosotaankaan 1941-1945. Totaalikieltäytymisellä suomalainen suomalaista vastaan olisi sen sijaan saatettu välttää kapinasta sisällissodaksi muuttunut Suomen vapaussota 1918.

2. Vapaa ja demokraattinen Suomi olisi kadonnut kartalta, jos Suomen vuoden 1918 tai 105 päivää kestäneen Talvisodan tai Jatkosodankin lopputulos olisi ollut toinen.

3. Suomesta olisi tullut Neuvostoliiton osa, jos historiankulku olisi ollut toinen. Kansankuntamme kohtalo olisi ollut ainakin yhtä kurja, ellei pahempi kuin Baltian mailla toisen maailmansodan seurauksena.

4. Totaalikieltäytyjät eivät murena Suomen puolustuskäskyä. Jokin yhteiskunnallinen velvoite heille ja myös Jehovan toistajille on kuitenkin tasa-arvoväistä laadittava yleisen asevelvollisuuden ja siviilipalveluksen rinnalle. Naisten osalta riittää vuodesta 1995 alkaen avattu vapaaehtoinen asepalveluksen suorittaminen. Suomalaisäidit antavat kansakunnallemme panoksen, jota yhteiskunnan tulisi tukea tulevaisuudessa entistä enemmän. Varusmiespalveluksesta sodanajan joukkoihin sijoitetut suorittavat myös lisäpalvelua tehtävästä riippuen jopa sata kertausharjoituspäivää, osa vapaaehtoisesti sitäkin enemmän.

Suomen ja Neuvostoliiton hyökkäämättömyyssopimus solmittiin 1932, jota jatkettiin vuonna 1934 vuoteen 1945. Neuvostoliitto irtisanoi sopimuksen yksipuolisesti verukkeena 26.11.1939 venäläisjoukkoihin itse ampumansa tykistöisku, ns. Mainilan laukaukset. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen perustettiin Kansainliitto, johon Suomikin liittyi 14.10.1920 solmitun Tarton rauhansopimuksen jälkeen joulukuussa 1920. Kansainliitto erotti Neuvostoliiton jäsenyydestään vain 15 päivää Talvisodan syttymisen jälkeen 14.12.1939. Inkerin kirkon piispa 1993-1996 Leino Hassinen, k. 16.11.2015, on maininnut: ”maailmanhistoria tuskin tuntee verisempää paperia kuin Moskovassa 23.8.1939 allekirjoitettu Molotov-Ribbentrop-sopimus ja sen salainen lisäpöytäkirja”. Tuon hyökkäämättömyyssopimuksen seurauksena syttyi toinen maailmasota vain yhdeksän päivää myöhemmin Saksan hyökkäyksellä Puolaan. Saman sopimuksen etupiirijoon mukaisesti Neuvostoliitto hyökkäsi ilman sodanjulistusta Puolaan 17.9. miehittäen maan itäosan 1.10. mennessä.

On hyvä myös muistaa, ettei Suomi olisi itsenäisenä kansakuntana 100-vuotias, ellei olisi saanut sotilaallista sekä muuta apua 1918 ja 1939-1945. Vuoden 1918 sotaan Saksalta saatu apu, liki 2000 vapaaehtoisen jääkäriin koulutus 1915-1917, sotaan osallistuneet 84 vapaaehtoista ruotsalaisupseeria ja kapteeni H Frisellin johtama vahvennettu pataljoonaa vastaan joukko, vahvuudeltaan eri lähteiden mukaan noin 250-550 miestä, vaikuttivat sodan lopputulokseen. Suomalaisverenvuodatusta ja sodankestoa lyhensivät merkittävästi saksalaisten von der Goltzin johtaman Itämeren divisioonan (noin 10000 sotilasta) maihinnousu Hankoon 1.4. ja Brandensteinin prikaatin (noin 3000 sotilasta) maihinnousu Loviisaan 7.4. sekä niiden sen jälkeiset sotatoimet.

Talvisodan päättyessä Suomen armeijaan oli kirjattu noin 11660 vapaaehtoista sotilasta, joista vain noin 8680 ruotsalaisen osuus oli merkittävä, erityisesti Pohjois-Suomen ilmapuolustuksessa. Lentorykmentti F19:sta vahvuus oli noin 25 lentäjää, 250 miestä ja 2 naista, hävittäjälaivueessa 12 Gloster Gladiator ja rynnäkökölentueessa 4 Hawker Hart -konetta. Lentosotatoimet suoritettiin 12.1.-13.3.1940. Talvi- ja Jatkosodan menetykset sotilaiden, siviilien ja alueiden osalta olisivat erilliskirjoituksen arvoiset.

Suomen välirauhan aikana Saksa valtasi tunneissa Tanskan 9.4.1940. Norjan valtaus onnistui huhti-kesäkuussa 1940. Molotovin johtama 32 venäläisen valtuuskunta ei saanut Suomen suhteen enää vapaita käsiä Berliinissä marraskuussa 1940 käydyissä neuvotteluissa Saksan sodanjohdon kanssa. Suomi ja Ruotsi olivat jääneet kahden diktaattorivaltion väliin eristyksiin muusta Euroopasta. Ruotsi selvisi toisesta maailmansodasta solmimillaan sopimuksilla Saksan kanssa, mutta Suomi vain sotimalla 21.6.1941-27.4.1945. Vaihtoehtoa ei ollut. Välirauhan aikakin oli pelkkää Neuvostoliiton painostusta.

Ajanjaksosta 1941-1944 Suomi ei olisi itsenäisenä selvinnyt ilman Saksaa. Jatkosodan aikana Suomi sai Saksalta tarvitsemansa elintarvike- ja ennen kaikkea sotilaallisen materiaaliavun yli 200 000 sotilaan ohella, jotka vastasivat noin kolmasosasta itärintaman puolustuksesta. Helmikuun 1944 Helsingin suurpommitusten torjunnassa saksalaisella tutka- ja ilmatorjuntakalustolla oli ratkaiseva merkitys. Kesällä Kanaksen torjuntavoitossa saksalaisen Lento-osasto Kuhlmeyn ja 303. Rynnäkötykkiprikaatin merkitystä ei sovi vähätellä. Vihollisuuksien lopettamisesta sovittiin Moskovassa. Suomalaisjoukot lopettivat sotatoimet sovitusti 4.9.1944 klo 08 ja neuvostojoukot päivää myöhemmin. Välirauhansopimus allekirjoitettiin Moskovassa 19.9.1944.

Vielä piti käydä Lapin sota entistä aseveljeä vastaan. Siihen ryhtymistä helpotti saksalaisten Suursaaren valtausyritys 15.9.1944. Neuvostoliitto vaati suomalaisjoukoilta aktiivisia hyökkäystoimia Pohjois-Suomessa. Niistä näytöksi kävi

VETRES Keski-Uusimaan seppelä Tuusulan sankarivainajien muistomerkilä 7.10.2017 maanpuolustusjuhlasta Kiitos veteraanisukupolvelle – Suomi 100 vuotta.

Oulusta uhkarohkeasti aloitettu onnistunut maihinnousuhyökkäys Tornioon 1.10. Neuvostojoukot aloittivat hyökkäyksen saksalaisia vastaan Petsamossa 7.10. Suomalainen jalkaväkiprikaati otti haltuun Ivalon ja sai samalla yhteyden saksalaisia seuranneisiin venäläisjoukkoihin 5.11. Neuvostojoukot tunkeutuivat myös Suomussalmelle ja Kuusamoon, joista poistuivat marraskuussa, mutta Ivalosta vasta syyskuussa 1945. Neuvostoilmavoimat tekivät tiedustelulentoja Lapin ilmatilaan aina Pohjanlahdelle asti syyskuussa 1944 lisäten toimintaa lokakuussa. Suomen ilmavoimat raportoivat muun muassa 15.10. Pohjois-Suomessa havaitut 43 neuvostokonetta. Ruotsi auttoi lappilaisia ottaen vastaan 56000 evakkoa. Evakuoinnissa olivat avuksi myös saksalaiset sotilaat. Etupäässä Pohjanmaalle lappilaisia evakuoitiin 112000 henkeä. Puna-armeija olisi varmasti puhdistanut itsekin Lapin saksalaisista. Siinä tapauksessa Suomen Lappiin päästäisiin hiihtomatoille varmaankin vain passin ja viisumin kera.

Suomi pääsi vihdoinkin toisesta maailmansodasta rauhan töihin 27.4.1945.

Kiitokseksi kunniakansalaisillemme, koko sotiemme aikaiselle sukupolvelle, Suomi sai itsenäisyyden puolustamisesta, sotakorvausten maksamisesta ja maamme hyvinvoinnin perustan rakentamisesta Kansallisen veteraanipäivän vasta Suomen itsenäisyyden 70-vuotisjuhlavuotena 27.4.1987.

Jälkiselvennys. Keravalainen 76-vuotias Kari Kuulas kirjoitti Keski-Uusimaa –lehden Lukijan palstalle isänmaallisen jutun otsikolla ”Vapaaherrat ja asevelvolliset” 10.3. Lehti julkaisi siihen yllä olevan vastineeni 16.3. Kuulas valittiin kunnallisvaaleissa 2012 Keravan kaupunginvaltuustoon Vasemmistoliiton varaedustajaksi. Uudenmaan reserviläispiirien esitelmäillalla PVPALVK:ssa 13.3. alusti Juhani Vakkuri Tuusulan Reserviupseerikerhosta aiheesta ”Taistelu itsenäisyydestä” VETRES Keski-Uusimaan toimiessa illan isäntänä. Vakkuri tiivisti Suomen itsenäisyyden aikaikkunaan, johon tarvittiin: 1. Valkoisten voitto Vapaussodassa 1918. 2. Bolshevikkien voitto Venäjän vallankumouksessa ja 3. Saksa hävisi ensimmäisen maailmansodan.

TEKSTI JA KUVA
VEIKKO KARHUMÄKI

KIRKKONUMMEN SEU

Kirkkonummen seudun Reserviläiset ry - Kyrkslättnejdens Reservister rf vietti sunnuntaina 11.3.2018 50-vuotisjuhlaan Rannikkoprikaatin sotilaskodissa Uppinniemiessä. Juhlapäivänä oli kulunut tasan viisikymmentä vuotta siitä, kun joukko aktiivisia reservin aliupseereita perusti Osuuskassan kerhohuoneistossa paikallisen reserviläisyhdistyksen.

Juhlallisuuudet alkoivat jumalanpalveluksen jälkeen, Kirkkonummen sankarihautausmaan muistomerkillä, tapahtuneella seppeleen laskulla. Seppeleen laskivat yhdistyksen puheenjohtajat Ari Nesteoja ja Tom Valkeapää. Seppeleen laskua kunniottivat Suomen ja yhdistyksen lipusta muodostettu lippuvartio. Juhlapaikaksi oli valikoitunut reserviläisille tuttu Rannikkoprikaatin sotilaskoti ja sen varsin ystävällinen sekä lämminhenkinen sisarjoukko. Varsinaiseen juhlaan osallistui yhdistyksen jäsenien lisäksi yhdistyksen kutsumia vieraita. Juhlapuheen pitäjäksi oli kutsuttu eversti evp. Jarmo Myyrä. Hänen lisäkseen puheenvuoron käyttivät Reserviläisliiton varapuheenjohtaja Ismo Nöjd, Kirkkonummen Reserviupseeriyhdistyksen puheenjohtaja Markus Lassheikki, kansanedustaja ja Kirkkonummen kunnanvaltuuston puheenjohtaja Anders Adlercreutz sekä Rannikkoprikaatista komentaja Petri Pääkkönen.

Kirkkonummella syvää yhteistyötä reserviläisyhdistysten kesken vuosikymmenten ajan Yhdistyksen puheenjohtaja Ari Nesteoja johdatteli avaussaunoissaan juhlavieraat ajallisesti siihen tilanteeseen, missä Porkkalan vuokra-aika oli päättynyt runsas kymmenen vuotta aikaisemmin ja maailmassa elettiin kylmän sodan aikakautta. Hän kiitti avauspuheessaan erityisesti Rannikkoprikaatia ja puolustusvoimia, Kirkkonummen Reserviupseeriyhdistystä sekä Porkkalan Ampujia erittäin hyvästä yhteistyöstä. Hän kertoi avauspuheessaan muun muassa seuraavasti: ”Rintamalla olleet miehet olivat keskimäärin vielä alle viisikymmenvuotiaita ja voimissaan harrastamaan aktiivista reserviläistoimintaa Kirkkonummen Ulaanien hengessä.” Oli aikoja jolloin koko yhdistystoiminta oli jopa lähellä loppua kokonaan, mutta siitäkin ajasta selvittiin ja nyt yhdistys on jäsenmäärältään Uudenmaan reserviläispiirin suurin yli 300 jäsenellä.

Ehdotus yhdistyksen perustamiseksi ja perustajajäseniksi tuli aikaisemmin perustetulta Kirkkonummen Reserviupseeriyhdistyksen kantavilta voimilta, jotta saatiin paikallisen aliupseeriyhdistyksen perustamistoimet käynnistettyä. Lämmin ja syvä yhteistyö on edelleen molempien reserviläisyhdistyksen yhteinen voimavara, kuten Kirkkonummen Reserviupseerien puheenjohtaja Markus Lassheikki myöhemmin puheessaan korosti. Luja maanpuolustustahto on yksi yhteisöllisyyden kulmakivistä Eversti evp. Jarmo Myyrä taustoitti yksityiskohtaisemmin yhdistyksen perustamishetken toimintaympäristöä niin sotilaan kuin reserviläisen näkökulmasta. Hänen puheessaan oli keskiössä

huoli siitä, mikä on vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen kohtalo ja siihen liittyvät nykytilan sekä tulevaisuuden haasteet. Hän mainitsi MPK:n eli Maanpuolustusyhdistyksen jatkoselvityksestä ja työryhmästä, jonka tehtävänä on laatia selvitys vapaaehtoisen maanpuolustuksen organisoimisesta.

Hän nosti esiin puheessaan vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen merkityksen ymmärtämistä, sen historian ja uskottavan puolustusvalmiin reservin näkökulmista. Yhtenä esimerkkinä olivat aikaisemmat kotiseutuharjoitukset, joihin alueen viranomaisresurssit osallistuivat vapaaehtoisvoimin viikonloppuisin kouluttamaan eri-ikäisiä kansalaisia molemmista sukupuolista. Sotilaallisiin harjoituksiin osallistui Uudella maalla vuosittain tuhansia reserviläisiä, joiden järjestämisessä tärkeä osuus oli reservin järjestöillä.

Nykyisin reserviläinen odottaa Myyrän mukaan reserviläisyhdistykseltään hyviä mahdolli-

UUDEN RESERVILÄISET JUHLI VIISIKYMPPIÄÄN

Oli aikoja jolloin koko yhdistystoiminta oli jopa lähellä loppua kokonaan, mutta siitäkin ajasta selvittiin ja nyt yhdistys on jäsenmäärältään Uudenmaan reserviläispiirin suurin yli 300 jäsenellä.

luovutti kunnanjohtaja Tarmo Aarnio ja Rannikkoprikaatin standaanin luovuttivat komentaja Petri Pääkkönen, komentajakapteeni Kim Danielsson, kapteeniluutnantti Tatu Vartiainen ja sotilasappi Janne Punkari.

Yhdistyksen ja Reserviläisliiton palkitsemiset Yhdistyksen pöytästandaari luovutettiin Kirkkonummen Reserviupseerikerhon Esko Kaappolalle ja yhdistyksen jäsen Terho Konttiselle. Reserviläisliiton hopeisella ansiomerkillä palkittiin Aarne Nurmi, pronssisella ansiomerkillä palkittiin Hannu Kainulainen, Ilkka Kervinen, Heikki Korpela, Kari Koivunen, Juha-Matti Koskinen ja Olavi

Nevalainen.

Sisiliasta Myrskyluodon kulta Maamme-lauluun Juhlan viihteellisestä ja musiikillisesta annista vastasi Pianotrio VIHIPat, jossa soittavat Viive Virtanen viulua, Paula Olkkonen selloa ja Hilla Mäki vuokko pianoa. Heidän juhlamusiikkinsa oli ympäristöön ja juhlaan harvinaisen sopivaa, niin harrasta (E. Melartin: Canto religioso) kuin merellistä (G. Faure: Sicilienne ja L. Mårtensson: Myrskyluodon Maija).

Juhla päättyi Hilla Mäki vuokkon pianolla säestämään yhteiseen Maamme-lauluun. Kirkkonummen seudun Reserviläiset ry haluaa kiittää kaikkia yhdistystä muistaneita ja kanssamme yhteistyötä tehneitä sekä toivotamme uudet toimijat Kirkkonummen, Inkoon ja Siuntion alueelta tervetulleiksi toimimaan kanssamme!

Yhdistyksen puheenjohtaja Ari Nesteoja ja varapuheenjohtaja Tom Valkeapää tervehtivät prikaatinkenraali evp. Olli Heiskasta.

Ansiomitaleilla palkitut

TEKSTI:
JUHA-MATTI KOSKINEN

Eversti evp. Jarmo Myyrä korosti juhlapuheessaan vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen merkitystä.

suuksia harjoittaa ampuma- ja sotilastaitojaan sekä ajantasais-
taa sotilastietoaan että laajentaa
turvallisuuspolitiikan ymmärtä-
mistään. Näiden lisäksi edelly-
tyksenä on maanpuolustustahdon
ja veteraanien perinnön ylläpitä-
minen. Maanpuolustuskoulu-
tukselta reserviläiset odottavat
kotiseudun kriisi- ja poikkeus-
olojen organisaatioiden vapaa-
ehtoiskoulutuksen tukemista,
alueen liike-elämän ja teollisuus-
den kriisitetouden lisäämistä
poikkeusoloja varten, yhteis-
kunnan toiminnan kannalta vält-
tämättömien organisaatioiden
kriisikoulutusta. Vapaaehtoisen
sotilaskoulutuksen hän odotti
tulevaisuudessa edelleen olevan
paikallisjoukkojen osalta ampu-
mataittoa ja sotilaskunnan yllä-
pitämistä ja johtamis-, taistelu-
seka aselajitaitojen kehittämistä.
Haasteena on löytää maanpuo-
lustuskoulutukseen riittävät joh-
tamis- ja kouluttajaresurssit re-
servistä sekä puolustusvoimista.
Hän korosti maanpuolustuksen
olevan edelleen yhteisen asiam-
me ja sen edellytyksenä on voi-
makas maanpuolustustahto sekä
osaava reservi.

Reserviläisliiton tervehdys
Reserviläisliiton varapuheen-
johtaja Ismo Nöjd kertoi liiton
jäsenmäärän olleen pitkään
noususuuntainen, johtuen pit-
käjänteisestä kasvustrategiasta
ja nykyisestä aktiivisesta län-
näolosta sosiaalisessa medias-
sa. Liiton alkuvuonna tekemän
puhelingallupin mukaan liiton
tunnettuisuus on suomalaisten
keskuudessa noin 70 prosentin
luokkaa. Liiton laajin toiminta-
muoto on ammunta, jossa jär-
jestettiin vuonna 2017 kaikkiaan
6788 tapahtumaa, joihin osallis-
tui kaikkiaan 55 136 henkilöä.
Kirkkonummen seudun Reservi-
läiset kuvastavat hyvin juurikin
liiton tilannetta, jäsenmäärä on
kasvusuuntainen ja yhdistyksen
järjestää runsaasti ampumata-
pahtumia, joihin jäsenet aktiivi-
sesti osallistuvat.

Yhdistystä muistettiin
useilla pöytästandaareilla
Varapuheenjohtaja Ismo Nöjd
luovutti puheensa yhteydessä
yhdistykselle Reserviläislii-
ton standaanin. Kirkkonummen
kunnan standaanin yhdistykselle

Majuri Martin Stenström

Aluetoimiston Martin Stenström Kirkkonummella: Valmius on ykkösjuttu

Reserviupseerien ja reserviläisten vuosikokouksia 7.3 edelsi Uudenmaan aluetoimiston ajankohtaiskatsaus yhdistysten jäsenille.

Uudenmaan aluetoimistolle syksyllä comebackin tehnyt majuri Martin Stenström kertoi turvallisuustilanteen kiristyneen lähialueillamme. Tämä näkyy muun muassa selvästi lisääntyneenä määränä tunnistustehtäviä Suomenlahden yläpuolella. Muuttunut turvallisuustilanne korostaa valmiuden merkitystä. ”Valmius on tämän päivän ykkösjuttu. Tältä osin on nähtävissä paluuta entiseen”, toteaa Stenström. Tarve kehittää valmiutta on johtanut myös siihen, että varusmiespalvelusta ei tarkastella pelkästään koulutuksen tarpeista. Varusmiehiä voidaan jälleen käyttää valmiutta säädettyä vaikkapa tukitehtäviin esim. suojaamaan perustamista, virka-aputehtäviin ja tarvittaessa jopa taistelutehtäviin, kunhan koulutus on edennyt riittävän pitkälle. Uutena asiana mukaan

on tullut valmiusyksiköt, joissa koulutettavat varusmiehet palvelevat 347 vuorokautta. Uudellamaalla kolmasosa koko maan volyymeista. Tänä vuonna tuli kuluneeksi 10 vuotta aluetoimistojen perustamisesta. Puolustusvoimauudistuksessa 1.1.2015 alun perin 19 aluetoimiston organisaatio tiivistyi 12 aluetoimistoon. Samalla Uudenmaan kolmesta aiemmasta aluetoimistosta perustettiin yksi uusi tusinan joukkoon. Kutsuntatapahtumia järjestetään syksyllä 83 kpl 25 kunnan alueella. Kutsunnat ja muut asevelvollisten tarkastukset edellyttävät aluetoimistolta noin 15 000 päätöstä vuosittain. Eri-laisia hakemuksia käsitellään 10 000 kpl ja asiakaspalveluun tulee 25 000 yhteydenottoa. Väestön pakkaantuminen pääkaupunkiseudulle näkyy vuosittain 1-2% kasvavina asevelvollisuusalan volyymeina. Käytännössä Uudenmaan aluetoimisto hoitaa kolmasosan koko maan volyymistä suurin piirtein samoilla resursseilla

kuin muut aluetoimistot. Ymmärrettävästi tehtävät pitävät henkilöstön kiireisenä. Aluetoimiston reserviläis sektorilla vaikuttava Stenström kertoo, että kertausharjoituksiin ja vapaaehtoisin harjoituksiin käsketään/kutsutaan vuosittain toistakymmentä tuhatta reserviläistä. Oman aikansa vaatii myös yhteydenpito alueen maanpuolustusjärjestöihin. Perinteisesti Uudenmaan aluetoimiston ja järjestöjen välillä on ollut tiiviit ja mutkattomat suhteet. Aluetoimisto muutti Lauttasaa-resta Santahaminaan kesällä 2017. Reserviläisasioissa aluetoimisto palvelee toistaiseksi tiistaisin ja perjantaisin Lauttasaaressa asiakaspalvelupisteessä. Puheluihin ja sähköposteihin asiakaspalvelu vastaa kaikkina arkipäivinä. Stenströmin arvelee, että asiakaspalvelutila saadaan mahdollisesti vielä tulevana syksynä Santahaminaan.

MARKUS LASSHEIKKI

TOIMINTAPÄIVÄ TUUSULASSA 27.1.2018

Tuusulan reserviupseerikerhon kolmas toimintapäivä pyörähti käyntiin tuoreen urheilu-upseerimme Väinö Kurkaan ohjeistuksella tasan klo 13:00.

Kuten kaikki tiedämme, sisäämpumaradan kapasiteetti on rajattu, joten paikalla oleva joukko jaettiin osastoihin joustavan läpiviennin varmistamiseksi.

Ensimmäisten lähtiessä ampumaan liikuntasalissa aloitettiin salibandy. Laji on siinä suhteessa ”vaarallinen”, että leikkimielisyys tahtoo unohtua ja yrittäminen ylittää amatööreillä joskus taitotason. Kaikilta vammoilta kuitenkin säästettiin. Mukana oli sen verran nuorempaakin väkeä, että vauhtia riitti ja paita kastui kunnolla. Ammuntaa johti 2. ampumaupseeri Isto Hyryläinen. Jokainen erä aloitettiin turvallisuusohjeistuksella. Jotta kaikki pääsisivät amunnasta mahdollisimman hyvin jyvälle, Isto oli laatinut niin kokeneille kuin vähemmän kokeneille erilaisia ammuntaohjelmia. Kaikki

pääsivät ampumaan ja perehtymään asiaan oman kokemuksensa mukaan ilman ulkoista kiirettä. Cal .22 aseita oli useita erilaisia tarjolla. Ilmiselvästi järjestelystä pidettiin.

Komentaja Erkki Heinonen (kom Parviaisen seuraaja 1.5 lähtien) sekä rouva Marja-Liisa Heinonen saapuivat paikalle hiukan sattuman sattelemana. Näin heille tarjoutui tuoreeltaan oiva tilaisuus tutustua paikkakunnan reservin toimintaan ja varsinkin ampumaradalla kului pitkä tovi ammunnan ja jutustelun merkeissä.

Parin tunnin pelaamisen ja ammentakierroksen jälkeen oli mukava saunoa. Pari osallistujaa pulahti avannossakin. Toimintapäivä onnistui ja tavoitteet eli reilusti liikuntaa ja ammuntaa saavutettiin. Seuraava toimintapäivä on viimeistään tammikuussa 2019. Kiitokset osallistujille sekä PVPALVK:lle

TEKSTI, KUVAT
HARRI MAJAMÄKI

Sipoossa vaihdettiin vetovastuuta

Sipoon Reserviupseerit ry:n kevätkokouksessa yli kuusi vuotta yhdistystä luotsannut Christer Lindroos luovutti yhdistyksen puheenjohtajuuden Atte Kokkiselle. Christer jatkaa tämän vuoden loppuun hallitusjäsenenä. Samassa kokouksessa Christer kiitti Matti Purasjokea pitkäaikaisesta vaikuttamisesta yhdistyksen toimintaan ja reserviupseerien hengen ylläpitämisestä luovuttaen Matille yhdistyksen pöytästandaarin numero 11.

**MAATA VOI PUOLUSTAA
MIES TAI NAINEN, MUTTA
EI SIVUSTAKATSOJA.**

Juhlapuheen piti FM kapt res Juhani Vakkuri

Itsenäisyyspäivän aaton juhlintaa varaslähdöllä Tuusulassa

Satavuotisen Suomen juhlallisuudet huipentuivat valtakunnassa joulukuun 6. päivä. Koska tuolle päivälle oli tulossa melko mittava ohjelma, otimme Tuusulassa harkitun varaslähdön, aivan kuten ennenkin.

Vanhaan varuskuntakerhoon, joka nykyään tunnetaan ravintola Kerhona, kokoontui 5. päivän illalla lähialueilta väkeä juhlimaan. Keravalaisille

ja Tuusulalaisille tapa on tuttu ja tällä kertaa joukkoon liittyi myös Järvenpään reserviläisiä. Illan ohjelma alkoi tervetuloitotuksin ja maljalla isänmaamme ensimmäiselle 100 itsenäiselle vuodelle. Tästä oli luontevaa siirtyä ruokailuun jonka jälkeen reserviupseerikerhon perinneupseeri, FM Juhani Vakkuri piti puheen Itsenäisyytemme syntymiseen vaikuttaneista seikoista. Vapaan seurustelun ja jälkiruokailun

jälkeen jaetuista huomion osoituksista mainittakoon Reserviläisliiton kultainen ansiomitali RES KAM yliv Mika Kääriälle ja Uudenmaan pelastusliiton 2.lk mitali Esa Noukkalalle. Vuoden 2017 reserviupseerille, vänr Mika Suutari-Jääskölle luovutettiin Tuusulan reserviupseerikerhon mitali nro 43.

Iltaa jatkoi paria viikkoa aikaisemmin kokoon kytetty, kerran harjoitellut

ja toistaiseksi nimeämätön paikallisen reserviupseerikerhon tanssiorkesteri. Jotkut pyörähtelivät parketilla, ilmeisesti bändi ei ollutkaan niin huono...

Pekka Pulkkinen, Uudenmaan pelastusliiton 2.lk. mitalin saaja Esa Noukkala ja Tuusulan reserviläisten varapuheenjohtaja Mats Fagerströ.

EESTI

Eteläinen naapurimme Viro 100

Suomi itsenäistyi 6.12.1917 ja Viro itsenäistyi 24.2.1918. Veljeskansoilla on satavuotisjuhlalat. Suomen juhlatuosi oli viime vuonna ja nyt 2018 on Viron juhlatuosi.

Kuulun siihen ikäluokkaan, joka ei aikanaan tiennyt paljoakaan Viron ensimmäisestä itsenäisyydestä. Koulussa opin sen, että Neuvostoliittoon kuului Viro kuten sen kaksi eteläistä naapuria eli Latvia ja Liettua.

Ehdin kaksi kertaa käydä Tallinnassa ennen Neuvostoliiton luhistumista ja Viron uutta itsenäisyyttä. Nämä käynnit tapahtuivat syysaikaan, kun Tallinnassa järjestettiin Rahva Jooks. Juoksin muiden kuntoilijoiden mukana puolimaratonin.

Elokuussa 1991, kun Viro sitten itsenäistyi uudelleen olin valmistautumassa rauhanturvatehtävään Etelä-Libanoniin. En ehtinyt kovin hyvin seurata Baltian tapahtumia. Olen vasta jälkikäteen perehtynyt tarkemmin näihin asioihin.

Kesällä 1993 minusta tuli Viron Suojeluskuntien päällikön neuvonantaja. Olin tehtävässä runsaan vuoden ja onnistuin käynnistämään uusia yhteyksiä virolaisten ja suomalaisten välille. Suomen reserviläisjärjestöt aloittivat Viron Suojeluskuntien ja niiden maakunnallisten organisaatioiden eli malevien tukemisen. Ainakin Helsingin ja Uudenmaan reserviläisjärjestöjen ja Viron Tallinnan sekä Harjumaan malevien välille syntyi yhteydet ja yhteistoimintaakin.

Kesällä 1996 jatkoin Viron puolustusvoimien avustamista toimien upseerikoulutusasiantuntijana. Vuodet 1999 – 2004 toimin Tartossa Viron Maanpuolustuskorkeakoulun johtajan neuvonantajana. Näiden Viro-vuosieni aikana opin paljon Viron historiasta ja saavutin kohtuullisen kielitaidonkin.

Edgar Savisaar sai toiminnallaan aikaan Toompean mäellä esteiden rakentamisen Viron parlamentin suojaksi. Ensimmäisenä Viro-vuoteni 20.8.1993 olin juhlistamassa kaksi vuotta aikaisemmin tehtyä ”panssareiden torjuntaa”. Vuoden 1991 estekivistä oli tehty kansallinen muistomerkki, joka sai silloin muistolaattansa.

Ensimmäisen kerran olin vuonna 1994 Tallinnassa Toompean mäellä seuraamassa Viron itsenäisyyspäivän lipunnostoa. Sinimustvalge-lippu nostettiin Pikk Hermannin tornin salkoon samalla hetkellä kuin aurinko nousi. Ehdin olla todistamassa samaa tapahtumaa useammankin kerran paikan päällä. Helsingissä olen jonkun kerran seurannut lipunnostoa Viron television välittämänä.

Osallistuin useammankin kerran kutsuttuna vieraana Viron itsenäisyyspäiväjuhliin. Sain olla mukana sekä 24. helmikuuta – itsenäisyyspäivänä - että 20. elokuuta järjestetyissä – uuden itsenäisyyspäivän - juhlissa. Tarton vuosien aikana minusta tuli kaupungin virallinen asukas.

Virosta tuli minun Viro-aikanani, vuonna 2004 Naton ja Euroopan unionin jäsenvaltio. Onnittelut 100-vuotiaalle Virolle.

LAURI VÄÄTTÄNEN

Kirjoittaja on yleisesikuntaupseeri, joka seuraa puolustusvoimia ja turvallisuuspolitiikkaa sekä muutakin maailman menoa.

Ampumasuoritus etenee pistooliradalla.

III Tutustuminen toiminnalliseen ammuntaan JEK:n radalla

Nurmijärven ja Järvenpään reserviläisyhdistykset järjestivät toiminnallisen ampumapäivän lauantaina 17.3. JEK:n ampumaradalla.

Päivän tarkoituksena oli antaa vielä SRA-korttia suorittamattomille henkilöille mahdollisuus tutustua toiminnalliseen ammuntaan sekä tarjota jo hieman kokeneemmille ampujille harjoituskerta kiväärillä ja pistoolilla. Alun perin Järvenpään Reserviläisten aloitteesta käynnistetty tapahtuma järjestettiin nyt kolmatta kertaa.

Osallistujia ja toimitsijoita ei ollut tälläkään kertaa vaikeuksia saada kasaan. 12 toimitsijan lisäksi rasteja saapui kiertämään 25 osallistujaa, joissa oli mukana ilahduttavan paljon uusia kasvoja. Päivä käynnistyi kello 9 sovelletun reserviläisammunnan laji-esittelyllä, jonka suoritti aiempien vuosien tapaan Nurmijärven reserviläisten Jarmo Wilkman. Tämän jälkeen osallistujat jaettiin kolmeen ryhmään, jotka lähtivät suorittamaan rasteja, joille oli varattu kullekin 1,5 tuntia aikaa.

Ammuntarasteissa kiväärin järjestelyvastuu oli Järvenpäällä ja pistoolin Nurmijärvellä. Ruutiaseammuntojen lisäksi mukana on ollut vaihtuva koulutusrasti, joka on järjestetty ruokailun yhteydessä. Aiempiä vuosina ohjelmassa on ollut ensiapukoulutusta ja metsästysjousiamuntaa. Tällä kertaa Hannu Lakee järjesti esittelyn yleisistä viranomais- ja reserviläiskäytössä olevista asemalleista. Esitys

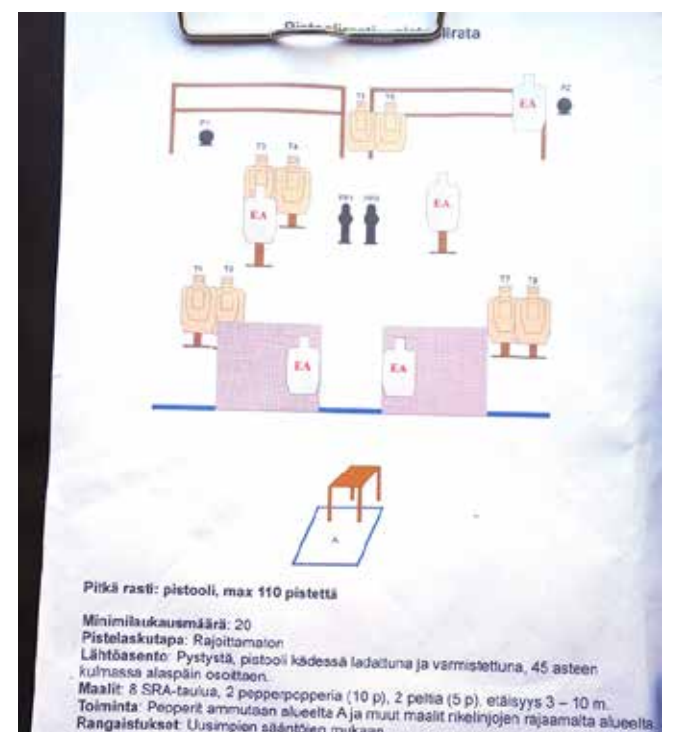

Kiväärirasti aloitettiin kuormalavan päältä.

kattoi monipuolisesti aseiden historiaa, ominaisuuksia sekä huoltamista. Rastin yhteydessä nautitusta maittavasta ja ulkoilun ohessa mukavasti lämmitäneestä keittolounaasta vastasi Keijo Mäkelä.

Ammuntarasteilla käytiin läpi lainattavissa oleva kalusto, rastin osat ja toiminta rastilla ottaen huomioon, etteivät kaikki osallistujat olleet koskaan ampuneet toiminnallista ammuntaa. Lisäksi kerrattiin hieman ampumatekniikkaa. Aikataulu piti hyvin ja osallistujat pystyivät halutessaan uusimaan suorituksensa. Suoritukset merkittiin lomakkeisiin, jotka osallistujat saivat itselleen.

Tuloksia ei laskettu, koska kyseessä ei ollut kilpailu vaan tapahtuma.

Sekä kivääri-, että pistoolirastilla oli käytössä pahvi- ja peltimaaleja. Pellit toivat ammuntaan selkeää haastetta, mutta tulivat usemmiten kuitenkin kaadetuiksi. Kalustona rasteilla oli osallistujien omien aseiden lisäksi useampia järjestäjiltä lainattavia asemalleja. Minimilaukausmäärät olivat kiväärillä 26 laukausta ja pistoolilla 20 laukausta.

Osallistujat korvasivat käyttämiensä patruunoiden hinnan, mutta muuten tilaisuus oli maksuton. Sekä osallistujat että toimitsijat vaikuttivat tyytyväisiltä tapahtumaan ja sen jatkaminen tulevaisuudessa on todennäköistä.

Tilaisuuden mahdollisti jälleen Jokelan Eränkävijät antamalla mahdollisuuden käyttää ampu-marataansa sekä vuokrata majan, josta saatiin tilat ruokailuun ja ase-esittelyyn.

TEKSTI: MIKKO TOMPERI
KUVAT:
MARKO HAUTAVIITA
PETRI JAKOBSSON

Freedom Fighter Duel - pois mukavuusalueelta

Hyvinkään Reserviupseerit jatkoi Taktisen Toiminta-ammunnan kehittelyä pitämällä sarjassaan toisen varsinaisen kilpailun 11.2.

Tällä kertaa kilpailu oli suunnattu kylmän sodan aikaisille vapaan maailman oikeille käsille eli 7,62x51mm itselataavaa kertatulta ampuville ns. Battle Rifle-kivääreille. Monilla reserviläisillä lojuu ko. aseita kaa-peissa ja ne olivat yleisiä vielä 90-luvulla sissiammunnoissa ja SRA:ssa, ennen kuin AR-15 sukuiset aseet alkoivat vallata markkinoita. Mukaan pääsi lopulta myös muilla aikakauden mukaisilla kivääreillä.

Tarkoituksena oli selvittää, mikä läntisen maailman asetyypeistä olisi paras FN FAL, G3 vai M14. Jotta mittelo olisi ollut vertailukelpoinen, kiellettiin jälkikäteen tehdyt omat viritykset. Lopulta paikalle ei saapunut kuin vakiokuntoisia FAL-sukuista kivääreitä ja vain yksi AK-47. AK-operaattori oli sitäkin kovempi ja edellisen TTA-kisan, Kalash Clash, avoimen luokan voittaja. AK-47:llä ei tulosten mukaan ollut mitään jakoa. Tietystikkään näin pienen määrän perusteella ei voi vetää mitään lopullisia johtopäätöksiä. Mutta voidaan sanoa, että FAL tarjoaa AK:lle täyden vastuksen ja on tietyillä osa-alueilla jopa parempi.

Nykyaikaisen sodankäynnin ja uuden taistelutavan vaatimukset ampumataidolle ovat kylmän sodan aikaista aluepuolustusta vaativammat. Sodankäynti on muuttunut liikkuvammaksi ja taisteluosastot pienentyneet. Myös reserviläisten harjoittelun tulisi vastata näitä vaatimuksia. Harjoittelu ei voi koskaan olla täysin realistista, mutta jos koko ajan harjoittelee lämpimässä, valoisaan aikaan, ennalta tiedossa olevia maaleja vastaan, levänneenä, lyhyitä alle minuutin pyrähdyksiä, mitä varten harjoittelee? Ideaali suoritusta ideaali tilanteessa? Lisäksi harjoittelu ja osaaminen tulisi standardisoida jotenkin.

Suurimman osan vuotta Suomessa on märkä, kylmä ja pimeä. Tulitaistelu myöskin harvemmin alkaa ennalta suunnittelun mukaisesti ja vain harvat voivat suunnitella toimintansa askeleen tarkkuudella etukäteen. Vihollisen sijaintikaan ei ole tiedossa. Esimerkiksi tämän kertaissa kilpailussa yhdessä tehtävässä kilpailijan piti käyttää koko kilpailun ajan mukanaan kantamista kahdesta harjoituskäsikranaatista vähintään toinen. Paikkaa missä pitäisi käyttää, ei siis ollut määrätty. Olimme yrittäneet luoda rakenteilla tilanteita, joissa niiden käytöstä olisi etua. Lisäksi ammuttavat taulut oli tällä tehtävällä merkattu AK:n kuvalla. Tällä kertaa sivulliset säilyivät kaikki hengissä.

Maailma on pyöreä. Siellä on yhtä paljon kulkia oikealle ja vasemmalle. Dennis Croukamp, joka palveli RLI:ssä (Rhodesian Light Infantry) kertoo kirjassaan, Bush War in Rhodesia, miten hän kasvoi sotilaana eniten kun hänen "komppanian vääpelinä" CSM (Commando Sergeant Major) Turtle opetti hänet ampumaan molemmilta olkapäiltä jo 1966-7.

Taistelutilanteessa syke voi nousta hyvinkin korkealle, jolloin liikkeet ja hienomotoriikka heikkenevät. Tähän voidaan valmistautua harjoittelemassa sykkeen ollessa 115-140.

Taistelukentällä ei ole rikelinjoja ohjaamassa suojankäyttöä. Siksi suojan taakse asettumistakin pitäisi harjoitella. Aseen piippua ei myöskään kannata työntää suojan etupuolelle.

Taktisessa Toiminta-ammunnassa olemme yrittäneet päästä eroon liiasta ennalta suunnittelusta ja omalla mukavuusalueella olemisesta. Siksi olemme pyrkineet siihen, että kilpailija ampuu kaikki suoritukset peräkkäin ilman taukoja ja ei voi etukäteen suunnitella toimintaansa sovelletuissa tehtävissä

Järjestävä porukka on vielä pie-

ni, virheitä sattuu ja kaikkea ei osata vielä ottaa huomioon. Ta-voitteemme olisi kuitenkin saada reserviläisten aseenkäsittelyta-soa nostettua. Varsinkin reserviläisjohtajilla aseenkäsittelyn pitäisi olla automaatiotasolla ja turvallista, koska heidän pitäisi keskittyä johtamiseen ja viestintään. Ehkä tulevaisuudessa saadaan nämäkin elementit mukaan.

TEKSTI:
JARKKO HEMMINKI

Järvenpään Reserviläiset toimii

Järvenpään Reserviläiset ry:n kevätkokous pidettiin Järvenpään Hiihtomajalla 27.2.2018. Kokouksessa käsiteltiin sääntöjen määräämät asiat ja palkittiin jäseniä vuoden 2017 ansioista.

Yhdistyksen uutena puheenjohtajana tämän vuoden alussa aloitti Jokke Härmä, yhdistyksen pitkäaikainen jäsen ja johtokuntatoimija. Muutoin johtokunnan kokoonpanoon ei tälle vuodelle tullut muutoksia.

Kevätkokouksen jälkeen yhdistyksen kiertopalkinnot ojennettiin vuoden 2017 ansioista. Uutena kiertopalkintona jaossa oli Keravan reserviläisyhdistysten lahjoittama palkinto. Lahjoittajien toiveena oli, että palkinto annetaan yhdistyksen jäsenelle, joka on ansioitunut MPK-toiminnassa, näin myös tehtiin. Jäsenistön muistamiseen kuuluu myös toimintaan aktiivisesti osallistuneille jäsenille merkkipäivinä annettava yhdistyksen standaari.

Yhdistyksen viikkoittainen kerhoilta ilma-aseampumaratoinen luo hyvän pohjan ampumaharrastuksen aloittamiseen ja ylläpitämiseen eikesäkausien aikaan. Yhdistys hankki tänä vuonna paineilmatoimisen ilmapistoolin aiemmin hankittu kiväärin rinnalle. Kaksi rataa ratalaitteineen on käytössä. Kerhoilloissa ”ammutaan” myös ecoaims- kiväärillä. Kerhoilloissa aika vierähtää myös jutustelun ja kahvikupposen ääressä.

Juhani Soininen saa standaarinsa yhdistyksen varapuheenjohtajalta.

Yhdistyksen jäsenmäärä on saatu nostettua muutaman vuoden taantuman jälkeen taas yli 200 jäsenen.

Huomattava määrä uusista jäsenistä voidaan reserviläis-toiminnassa laskea kuuluvan nuorisoon. Yhdistys järjestää ampumahdollisuuksia lähi-

alueen yhdistysten kanssa yhteistyössä. Hyvän jäsenkehityksen eteen yhdistys pyrkii järjestämällä jäsenistöä kiinnostavaa toimintaa ja siinä on onnistuttu.

TEKSTI:TIMO ÅKMAN

Kiertopalkintojen saajat puheenjohtaja Jokke Härmän rinnalla.

Järvenpään Saunaseuran jäsenet pääsivät kokeilemaan ilma-aseammuntaa saunavierailunsa yhteydessä.

Piirien talvikilpailu Tuusulassa

Tämänvuotinen piirien talvikilpailu järjestettiin Keravan Reserviupseerikerhon voimin Tuusulassa Taistelukoulun toimiessa kilpailukeskuksena. Kilpailun johtajana toimi Reino Ruotsalainen. Kilpailu koostui kolmesta osiosta: hiihdosta, ammunasta ja kartanluvusta. Lopputuloksen määrää osalajeista laskettu yhteisaika. Hiihtoaikaan siis lisätään ammunasta ja kartanluvusta saatu lisäaika.

Edellisenä yönä satanut räntäluumi teki hiihdon latu-uran ulkopuolella vaikeaksi. Keli oli siis oikein liukas latu-urassa, pidon saaminen suksiin oli sitten haasteellisempaa. Hiihtoreitti käsitti Annivaaran kuntoradan ja Tuusulan golfkentän ladut yhteensä liki 7 km. Metsäosuudella myös maastopyöräilijät kulkivat samaa uraa, mutta hyvin siinä mahdolltiin menemään. Kartanluvun etäisyyspisteet olivat golfkentän alueella ja paikoituspaikka Annivaaran kuntoradan loppupuolella. Karttatehtävät olivat sopivan vaativia kilpailuun, sillä eroja suoritukseen tuli.

Kilpailuun kuuluva pistooliammunta suoritettiin tällä kertaa sisätiloissa hiihtokierroksen jälkeen. Pientä odotusta hiihdon jälkeen joillekin tuli, mutta maastoammuntalupaa ei ole nykyisin kovin helppo järjestää. Kilpailuun ennakoon saadut ohjeet ja lähtöluettelo oli tehty huolellisesti. Kaikki kilpailuun liittyvä ohjeistus oli täsmällisesti kerrottu niin, että ohjeen luettuaan kilpailijoille oli selvää, mitä tehdä.

Melkoisen pienellä henkilömäärä-

Sarjan Y60 voittaja Markku Nieminen saa mitalinsa kilpailunjohtaja Reino Ruotsalaiselta

Lähdön tuoksina: Viimeiset kilpailijat odottavat lähtövuoroaan

rällä (6) kilpailu pystytään viemään läpi, kun etukäteisvalmistelu on tehty huolella. Kilpailun kruunasi pääsy Taistelukoulun

rantasaunan lauteille.

TEKSTI:TIMO ÅKMAN

Kisan jälkipelit jatkuivat ampumahiihtostadionilla ja osa kisaajista ehti poseeraamaan kameralle.

Tuusula dominoi 6-kerhon kisassa

Perinteinen 6-kerhon (JäRUK, JäRes, Keravan RUK, Keravan Res, TuusRUK ja TuusRes) kisa pidettiin tiistaina 6.3 Tuusulan ampumahiihtostadionilla. Kisan järjestelyvuorossa olivat Tuusulan kerhot, jotka organisoivat kisan yhdessä Tuusulan Voima-Veikkojen kanssa. Kilpailun johtajana toimi ansiokkaasti tuore TuusRUK:n urheiluseeri Väinö Kurkaa. Kisa toteutettiin tällä kertaa ampumahiihtokilpailuna. Am-

munnat makuu- makuu- pysty, hiihtomatka yhteensä n. 5,5 km. Voiton nappasi tällä kertaa Hannu Nieminen TuusRes:stä. Huomiota herättävää oli, että järjestävät kerhot saivat liikkeelle kaikkiaan yhdeksän kilpailijaa. Reiska Keravalta varmisti sen, ettei kisasta tullut pelkästään Tuusulan paikallismittelöä. Samalla tuli selkeä osoitus siitä, että kyllä suksi liikkuu huomattavasti nopeammin vapaalla kuin perinteisellä tyylillä. Hie-

noa kuitenkin, että joukossa on vielä niitä, jotka pitävät perinteisen hiihtotavan kunnia yllä. Olosuhteet suosivat tapahtumaa ja tunnelma oli rento. Kannustan osallistumaan syksyllä järjestettävään vastaavaan kisaan yhä suuremmalla joukolla.

Mukana pummeja paukutellut Ari Lahdenkauppi, TuusRUK

Paranneltu sissiteltta aavalla aukiolla

Sipoolaiset talvijotoksella

Sipoon Reserviläiset järjesti helmikuun lopussa kotimaisemissa oman talvijotoksen. Jotoksen aiheena oli perustaitojen kertaminen talviolosuhteissa - majoittuminen, leiripaikan järjestelyt ja tulivartiomiestoiminta. Yöpyminen järjestettiin yhdistyksen omassa parannellussa sissiteltassa, johon kuuluvassa kaminassa voidaan polttaa joko klapeja, pellettejä tai brikettejä. Vaikka yöllä oli pakkasta parhaimmillaan 18 astetta, ei teltassa tullut kylmä. Kaminan polttoainetydynnykseksi riitti kolme brikettiä kerran tunnissa. Sipoon Reserviläisten keväässä 2018 on kolme muutakin isoa parannusta: yhteistyötä Sipoon Reserviupseerien kanssa on tiivistetty merkittävästi, yhdistykset ovat saaneet oman vakioampumavuoron Taistelu-

koulun alueelta Tuusulasta, ja perinteinen kevätyön marssi järjestetään jo neljättä kertaa. Kevätyön marssin valmistavissa harjoituksissa oli jo helmikuun loppuun mennessä marssittu yli sata kilometriä.

TEKSTI JA KUVAT
OSSI AUTIO

Sipoon Reserviläisten puheenjohtaja kersantti Petteri Seppänen

AMPUMAHIIHDON PIIRIMESTARUUS-KILPAILU 15.3 TUUSULASSA

Y45-sarjan nopeimmat: Leif Haaajenen(Ekenäs Reservister), Petri Kattelus(Tuusula yhd.) ja Pekka Kangasharju(Ete-lä-Lohjan Reservinallupseerit). Petri ampui makuulta puhtaan ammunnan.

Komea maaliskuinen talvipäivä taittui hämärään kun kohdistusammunta aloiteltiin. Tuuli tyyntyi, pakkasen kiristyi hivenen ja ladut oli vasta ajatut joten olosuhteet olivat mitä parhaimmat.

Yhteislähtökilpailuna menttiin, jossa hiihtomatkaa 5 x 1,3km (Y70 sarjassa neljä) ja ammunnat makuu -pysty-makuu. Lähtölaukaus kajahti ja kilpailijat säntäsivät liikkeelle. Kun pummit hiihdettiin sakkokierroksina, kilpailijat tiesivät koko ajan tilanteensa. Suoritus oli kolmessa vartissa ohi. Tulokset saatiin rivakasti ja niistä voi kukin tulkita, ratkaistiinko mestaruudet ampumalla vai hiihtämällä. Sakkorinkiä ei kukaan pystynyt kuitenkaan kokonaan välttämään. Piirin urheilu-upseeri Reino Ruotsalainen ja Väinö

Yhteislähdön vauhtia. Kuva:Pekka Pulkkinen

Kurkaa jakoivat palkinnot. Myös piirinmestaruuskilpailun ulkopuoliset saivat yllätyspalkinnot. Onnistuneista järjestelyistä vastasivat kilpailun johtaja Väinö Kurkaa, ratamestari Markku Nieminen, ammunnan johtaja

Rauno Toivola, tulosvastaava ja ajanottaja Antti Havulinna sekä taulutoimitsijat Mikko Sipponen ja Mikko Laiso. Kiitokset toimitsijoille ja kilpailijoille.

TEKSTI:
HARRI MAJAMÄKI

AUTETAAN VETERAANEJA LOPPUUN ASTI

Reserviläisliiton veteraaniyhteistyöryhmän puheenjohtaja Osmo Suominen pohdii blogissaan veteraanien, näiden puolisoitten ja veteraanijärjestöjen tilannetta Sotiemme Veteraanit -keräyksen alla. Sotiemme Veteraanit -keräys on toiminut vuodesta 2007 kaikkien veteraanijärjestöjen yhteisenä varainhankintamuotona. Mitä pidemmälle aika on kulunut, sitä useammin kerääjät kuulevat pohdintaa veteraanien vähäisestä lukumäärästä ja veteraanijärjestöjen ”miljoonista”. Lienee siis syytä hieman oikoa näitä vääriä käsityksiä.

Sotiemme veteraaneja elää keskuudessamme edelleen hieman vajaa 14 000 ja heidän keski-ikänsä on jo runsaat 93 vuotta. Suurin osa veteraaneista asuu edelleen omassa kodissaan, monet yhdessä puolisonsa kanssa ja vieläpä siten, että toinen on toisen omaishoitaja. Ei pitäisi olla vaikea ymmärtää, että kunto- ja avuntarve ovat tämän mukaiset.

Veteraanijärjestöjen sääntöjen mukaan myös puolisoista ja leskistä pidetään huolta loppuun asti. Niinpä järjestöjen keräyslupan mukaan keräyksen tuottoa voidaan käyttää myös heidän hyväkseen. Viime aikoina tuoton käyttö onkin alkanut painottua leskien suuntaan valtiovalan suunnatessa varoja vain veteraaneille.

Entäpä sitten ne miljoonat, jotka ovat olemassa? Voi, kunpa näkisi, huokaa varmasti tämän kirjoittajan tavoin moni muukin. Mielikuva on kaukana todellisuudesta.

Otetaanpa esimerkiksi Suomen Sotaveteraaniliitto. Jos liiton koko varallisuus ml. piirit ja yhdistykset, jaettaisiin tasan jokaiselle jäsenveteraanille, osuus olisi noin 46 € per veteraani. Jos jakoon laskettaisiin mukaan myös lesket, summa olisi huomattavan paljon pienempi. Samaa suuruusluokkaa asia on myös Rintamaveteraaniliiton ja Sotainvalidien Veljesliiton osalta. Kivitaloja, kuntoutuslaitoksia ja hallintopalatseja ei ole. Ja lopuksi – jos varoja ei hankittaisi, voitaisiin nykypääoman turvin toimia noin kahdeksan kuukautta ja tämän jälkeen laittaa ovelle suljettu-lappu

Usein myös kuulee sanottavan, että rahat eivät mene sinne, minne pi-

täisi. Tämänkin väite on helppo ampua alas. Ensiksikin, jokaisella paikkakunnalla, jossa kerätään, varat jäävät alueelle. Toiseksi varojen jako suoritetaan paikkakunnalla toimivien veteraanijärjestöjen kesken, yleensä jäsenenä olevien veteraanien pääluvun suhteessa. Kolmanneksi, koko tuotto käytetään keräyslupan mukaisesti mm. pieniin kodin muutostöihin ja apuvälineisiin, siivouspalveluihin, piha- ja lumitöihin, lääke- ja sairauskulujen korvaamisiin, silmälasien hankintaan tai muihin vastaaviin asioihin.

Saattaa kuulostaa uskomattomalta, mutta aika moni heistä, jotka ovat tuen kohteena, elävät erittäin pienen eläkkeen varassa, osa pelkällä takuueläkkeellä (775 € /kk). Tuolla summalla ei suuria apuväline

tai lääkehankintoja kustanneta. Ja neljänneksi, keräystä tehdään tallokooperaatteella, kukaan ei saa korvausta työstään ja keräyksen kulut ovatkin tästä syystä erittäin pienet.

On selvää, että yksikään veteraanijärjestö ei voi ottaa toimeentulo- eikä hoitovastuuta yhdestäkään jäsenestään, koska se on yhteiskunnan asia. Sotiemme Veteraanit -keräyksen tarkoituksena on, kaiken muun vastaavan tavoin, olla järjestöjen kädenojennus ja apu kunnioitetuille veteraanijäsenilleen ja heidän puolisoilleen sekä leskilleen asiassa, jossa valtiovalan tuki on riittämätön. Keräys näkyy julkisuudessa ehkä vain keräyslippaan kanssa seisovien henkilöiden kautta ”turuilla ja toreilla”, mutta mahdollisuuksia lahjoittaa on muitakin. On tilisiirtoja, lahjoittaa voi soittamalla ja tekstiviestillä sekä erilaisissa sovelluksissa (Mobilepay, Pivo, Siirto jne.).

Suomi on hyvinvointivaltio, joka aikanaan lähetti miehet ja naisetkin sinne jonnekin turvaamaan itsenäisyytemme, vapautemme ja hyvinvointimme säilymistä. Näiden lähetettyjen toimesta Suomi on myös rakennettu sellaiseksi kuin se nyt on. On meidän jokaisen oikeus ja kohtuus olla turvaamassa heille sellainen elämän ilta, jonka he ovat maamme kunniakansalaisina ansainneet. Sotiemme veteraanit kiittävät kun sinä ja minä autamme.

Osmo Suominen

Reserviläisliiton veteraaniyhteistyöryhmän puheenjohtaja

**MAATA VOI PUOLUSTAA
MIES TAI NAINEN, MUTTA
EI SIVUSTAKATSOJA.**

NIJMEGEN 2018 kutsuu suomalais-marssijoita mukaan heinäkuussa

Nijmegenissä, Hollannissa järjestetään vuosittain maailman suurin marssitapahtuma: De Vierdaagse.

Heinäkuun puolivälissä marssittava tapahtuma on järjestetty jo 101 kertaa, ja osallistujia on nykyisin vuosittain yli 40 000. Vuonna 2018 marssi järjestetään 17.-20.7.2018.

Tapahtumassa on sotilaille oma sarja. Vuosittain mukana on tuhansia sotilaita yli 30 eri maasta joukkueena tai yksilöinä. Sotilaat majoittuvat yhteiseen sotilasleiriin 'Kamp Heumen-soordiin', joka tuottaa sotilaiden tarvitsemat palvelut. Vierdaagse-marssi on vaativa: peräkkäisiä marssipäiviä on neljä, jokaisena päivänä ollaan liikkeellä aamuvarhaisesta iltapäivään (viimeistään klo 17 oltava perillä). Marssialusta on asfaltti ja kilometrejä tulee päivittäin 40-50. Alle 50-vuotiailla marssijoilla on mukana kuljetettavien nesteiden lisäksi vähintään 10 kg painava kantolaite. Marsseille osallistuminen edellyttää pitkäkestoiseen lajiharjoitteluun sitoutumista.

Suomesta on ollut sotilasmarssijoita jo 25 vuotta, niin reserviläisiä kuin puolustusvoimien ammattilaisiakin. Huippuvuosiina suomalaissotilaiden määrä on lähennellyt sataa, mutta viime vuosina määrä on jäänyt pienemmäksi. Heinäkuussa 2018 lähtee Suo-

Vierdaagse-marssi on vaativa: peräkkäisiä marssipäiviä on neljä, jokaisena päivänä ollaan liikkeellä aamuvarhaisesta iltapäivään

mesta mukaan ensimmäistä kertaa virallinen delegaatio. Suomen kontingentin muodostavat RESUL:n(RUL, RES, SRL, MPKL) ja SOTUL:n jäsenjärjestöjen edustajista kootut joukkueet ja yksilöinä etenevät marssijat. Liitot tekevät yhteistyötä tämän tavoitteen eteen. Joukkueet kootaan Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen sivuilla aukeavilla Marssikursseilla 1 ja 2. Kurssit aukeavat 5.10, ja ne

löytyvät MPK:n Pohjois-Suomen ja Lounais-Suomen maanpuolustuspiirien alta. Pidä kiirettä, koska kurssien ilmoittautuminen sulkeutuu jo 30.11. Lisätietoja tapahtumasta saat kurssien johtajilta (Etelä Joel Sjögren, sp: joel.r.sjogren@gmail.com, (Pohjoinen Sami Mattila sp: ampuite@gmail.com) tai delegaation johtaja Heikki Pietilä 040 534 5696

Pohjoisen ilmoittautumiskanaava: <https://www.mpk.fi/Koulutus-kalenteri/Tutustu-tarkemmin/id/94313> Etelän ilmoittautumiskanaava: <https://www.mpk.fi/Koulutus-kalenteri/Tutustu-tarkemmin/id/94281>

Uhkatilanteiden tunnistaminen oppilaitoksissa

Torstaina 19.10.2017 Ojakalan urheilutalolla emeritus poliisipsykologi Lasse Nurmi esitelmöi aiheesta "Miten tunnistat uhkatilanteet oppilaitoksessa"

Vihdin Maanpuolustusnaisten, Reserviupseereiden ja – aliupseereiden yhdessä järjestämässä syyskokoustapahtumassa piti aluksi esitelmän emeritus poliisipsykologi Lasse Nurmi.

Nurmi on työskennellyt poliisiammattikorkeakoulun yliopettajana ja kriisipsykologina Keskusrikospoliisissa. Aiheena hänellä oli Suomeakin ravistellut aihe eli uhkatilanteet oppilaitoksessa; miten voit ne tunnistaa, miten niissä on reagoitu, mitä niistä on opittu ja onko tällaisia ikäviä tapahtumia mahdollisuus estää ennakolta.

Vajaan tunnin esitelmään sisältyi kuvauksia mm. Jokelan ja Kauhajoen koulusurmista, joiden tutkintaan hän on osallistunut työnsä puolesta.

Nurmen mukaan näissä kaikissa on yhdistävänä tekijänä mm. se, että ennen aktiivisesta ja sosiaalisesta henkilöstä on tullut yksin viihtyvä, syrjäytynyt tai muuten yksinäisyyteen hakeutuva henkilö. Koulukiusaaminen, huumeet tai päihitteet eivät ole vaikuttavin asia näissä ikävissä tapauksissa vaan pääsyy on mielenterveysongelmat.

Vanhempien, ystävien ja tut-

Emeritus poliisipsykologi Lasse Nurmi.

tavapiiriin on hyvä reagoida ajoissa, jos aikaisemmin sosiaalinen henkilö muuttuu sisäänpäin kääntyneeksi ja omiin oloihin hakeutuvaksi tai käytöksessä on muuten havaittavissa poikkeavia muutoksia.

Nykyisin kriisitilanteita harjoitellaan säännöllisesti, vain hyvällä suunnittelulla ja harjoittelulla hiotaan oikeat toimintatavat. Harjoituksista on kerrottava etukäteen, silloin tositilanteessa annettuja ohjeita noudatetaan eikä sekoteta tilannetta harjoitukseen.

Oikealla toiminnalla voidaan pelastaa ihmisryhmiä!

Sissiradisteille perustettiin oma kilta

Aktiiviset reserviläistoimijat perustivat loppukeväästä Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen sissiradistien Sissiradistikillan.

Kilta toimii maanlaajuisesti ja sen tarkoitus on koordinoida maanlaajuisia vapaaehtoista koulutustoimintaa sekä pitää yllä sissiradistien aselajitaitoja. Killan toimintaa on kesän ja syksyn kuluessa käynnistetty pikku hiljaa.

Koulutuksen lisäksi killan tarkoitus on tuoda yhteen sekä vanhoja palvelustovereita että eri aikoina palvelleita radisteja.

– Meitä on ollut muutaman vuoden ajan koulutustoimintaa pyörittämässä kourallinen eri aikoina ympäri Suomen palvelleita radisteja sekä laajempi rinki tapahtumiin osallistumassa. Näimme tarpeen radisteja yhdistävälle taholle, kertoo killan puheenjohtaja, reservin ylikersantti Jaakko Mäntymaa.

. Koulutustoimintaa on viime vuosina kehitetty määrätietoisesti Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen puitteissa, minkä lisäksi on auttanut myös Puolustusvoimien suopea suhtautuminen asiaan. Lisää synergiaetuja kuitenkin haetaan.

– Kilta antaa paremmat puitteet jatkaa ajatellen mutta totta kai paljon on vielä tekemättä. Olemme kiitollisia MPK:n ja Puolustusvoimien tähänastisesta tuesta ja parhaillamme etsimme lisää yhteistyömahdollisuuksia maanpuolustuksellisten sidosryhmien kanssa, jatkaa kiltaa perustamas-

Reservin sissiradistit Jenni Louko ja Roope Mönkölä päivystävät Kyynel 2017 -sissiradistiharjoituksen tukiasemalla. Kuva: Jaakko Mäntymaa

sa ollut Antti Louko.

Kiltaan voivat liittyä kaikki Puolustusvoimissa tai Rajavartiolaitoksessa sissiradisteina tai heidän kouluttajinaan palvelleet palveluksen ajankohdasta ja paikasta riippumatta. Kiltaan liittymisen ei sido mihinkään, mutta

antaa enemmän mahdollisuuksia omien taitojen ylläpitämiseen tai vaikka itse vapaaehtoisena kouluttajana toimimiseen.

Lisäksi killassa pääsee konkreettisesti osaksi laajempaa sissiradistiyhteisöä. Kurssien ja harjoitusten lisäksi jatkossa voidaan

järjestää muutakin toimintaa jäsenistön toiveiden ja aktiivisuuden mukaan.

– Killassa toimitaan yhteisen ja merkityksellisen asian puolesta, mikä antaa loistavaa vastapainoa arjelle. Otamme mielellämme ihmisiä mukaan killan toimin-

Partioradistit lähettävät sanomia yöllä laavusta Kyynel 2017 -sissiradistiharjoituksessa. Kuva: Riko Timonen

taan. Mukana voi olla hyvinkin erilaisista elämäntilanteista huolimatta, sanoo kiltaa niin ikään perustamassa ollut jäsensihteeri Riko Timonen.

– Sissiradistivarusmiesten kannattaa myös liittyä kiltaan, sillä se antaa hyvän pohjan pysyä ajan tasalla kotiutumisen jälkeen. Lisäksi varusmiespalveluksen aikana kiltaan liittyvältä ei peritä jäsenmaksua ensimmäiseltä jäsenyyvuodelta, Timonen jatkaa. Edellinen järjestetty koulutustapahtuma oli lokakuun alussa Parolassa, Jyväskylän Tikka-koskella ja Oulussa järjestetty Kyynel 2017 -sissiradistiharjoitus. Soveltavassa harjoituksessa kertailtiin monipuolisesti sekä partio- että tukiasemaradistin tehtäviä. Vastaava harjoitus on tarkoitus järjestää myös syksyllä 2018.

Lisätietoja killasta ja liittymisestä sekä yhteystiedot killan nettisivuilta sirad.fi.

Arcturus toi jääkärijoukon Vaasaan helmikuussa 1918

Aamuyön tunteina helmi-kuun 25. päivänä 1918 Vaasan Vaskiluodon satamaa lähestyi kaksi laivaa, matkustajalaiva Arcturus sekä hiililastissa oleva rahtialus Castor.

Pakkasta oli liki 15 astetta. Kylmä talvi on tehnyt tehtävänsä ja ahjojaat hidastavat alusten matkaa Pohjanlahdelta määränpäähänsä. Loppumatka sujuu ainoastaan jäänmurtaja Sampon ansiosta.

Mannerheim kertoo odottaneensa tätä näkyä niin, että on laske-
nut tunteja siihen.

Laivoja on vastaanottamassa satojen ihmisten innokas joukko, osa heistä hevosreessä jäällä laivan matkaa seuraten.

Nimensä Arcturus on saanut tähtitaivaan neljänneksi kirkkaimman tähden mukaan, kreikan kielen ”karhunvartijaa” tarkoittavasta sanasta. Paljon vartijana

Kotiinpaluuta seuraavana päivänä 1200 jääkäriä seisoo mantteleissaan Vaasan kauppatorilla hallituksen ylipäällikön, kenraaliluutnantti Mannerheimin tarkastettavana. Näky on vaikuttava.

Jääkärit katselivat malttamattomina Arcturuksen kannalta, kun kotimaan kamara lipui hitaasti likemmäs. Viimeinen yhteisesiintyminen Saksassa oli sotilasvalan jälkeinen paraati Libaussa.

on tämä laivakin. Sen normaalkapasiteetti on 265 matkustajaa, mutta nyt niitä on 854. Karhujen sijaan lastina on kuitenkin leijonia; Suomen leijonia. Jääkärit ovat palanneet kotiin.

Laivan matka Suomeen on alkanut liki kaksi viikkoa aikaisemmin tuolloin vielä Saksaan kuuluneesta Liepājasta (Libau). Lähtöä edeltävänä päivänä 13.2. heistä koostunut Jääkäripataljoona 27 hajotetaan ja miehille luetaan jäähyväispuhe. Pyhän

kolminaisuuden kirkossa vihittään käyttöön heidän lippunsa ja nuorukaiset vannovat Suomen historian ensimmäisen sotilasvalan. Heidän mielestään tuolloin vallinneita tunnelmia on mahdollonta edes yrittää arvailla. Kolme vuotta aikaisemmin he ovat lähteneet salaiseen koulutusoperaatioon Saksaan, tavoitteenaan ne sotilaalliset valmiudet, joille tuolloin vielä haaveissa siintävän itsenäisen Suomen puolustus tulisi nojautumaan.

Rakkaus isänmaata kohtaan on saanut heidät uhmaamaan jopa maanpetossyytettä, joka heitä kiinni jäädessä odottaisi. ”Siperia tai hirsipuu”, he tietävät. Nyt kotimaasta kantaautuvat uutiset herättävät levottomuutta ja huolta. Suomi on saanut itsenäisyytensä, mutta ajautunut sisällissotaan. Epätietoisuudesta tulee jääkäreiden epäkiitollinen matkakumppani, joka varjostaa koko kotimatkaa. Mikä olisi tilanne Suomeen saavuttaessa?

Jääkäreiksi on lähtenyt nuorukaisia kaikista yhteiskuntaluokista. Millä puolella perhe ja läheiset olisivat? Reilu sata jääkäriä on saapunut maahan jo pääjoukkoa ennen, mukanaan huomattavia ase-lasteja. Viimeisin, 85 miehestä jääkäristä koostuva etujoukko on saapunut Vaasaan viikkoa aiemmin. Kaiken kaikkiaan 1 895 vapaaehtoista on aloittanut jääkärikoulutuksen 1915–1918 Saksassa. Heistä yli neljäsosa on

karsiutunut kurssin edetessä.

Liput liehuvat, kunnialaukauksia ammutaan. Itseoikeutetusti ilmoille kajahtaa myös Sibeliuksen Jääkärimarssi, jonka juuri suomalaisjääkäreiden keskuudessa laadittu sanoitus on innoittanut. Mannerheimin tervetuliaissanat puhuttelevat vuosisata myöhemminkin.

”Minä tervehdin Teitä, jääkärit, tervetulleeksi kotimaahan. Aikana, jolloin isänmaan kohtalo

näytti mitä synkimmältä, uskoitte Te, nuoret, sen tulevaisuuteen. Suomen nuori nouseva armeija näkee Teissä sen tulevat johtajat ja opettajat. Nyt Teitä odottaa suuri, mutta kunniakas työ; Teidän on luotava täällä armeija, joka voi vapauttaa Suomen ja tehdä suomalaisista suuren, mahtavan kansan.”

Tuona päivänä pataljoona on koolla viimeistä kertaa.

100 vuotta myöhemmin Vaasan kauppatori on taas täynnä. Yleisössä on myös heitä, joiden isoissa seiso samalla torilla Mannerheimin tarkastettaviksi järjestäytyneiden nuorukaisten joukossa vuosisata aikaisemmin. Jääkäreiden Saksassa saama koulutus, sotilaskuri ja järjestäytyneisyys olivat ratkaisevassa asemassa sisällissodan lopputuloksen suhteen, huomauttaa puolestaan professori Martti Häikiö esitelmässään perjantain kansainvälisessä juhlaseminaarissa, mutta viikonlopun puheenvuorot korostavat samojen tekijöiden panosta myös historian myöhemmissä käännteissä.

”Jääkärien merkitys oli kiistan myös talvi- jatko-, ja Lapin sodissa, joissa heitä toimi keskeisissä komentotehtävissä. Sotilaallisten ansioidensa lisäksi jääkäreitä palveli myös monissa yhteiskunnallisesti merkittävissä tehtävissä rauhan aikana”, muistuttaa tasavallan presidentti Sauli Niinistö omassa tervehdyksessään.

”Jääkäreiden esimerkki sopii hyvin myös tähän päivään. Jääkäreillä oli päättäväisyyttä ja rohkeutta astua esiin ja toimia vaikeassa tilanteessa oikeaksi koetun asian puolesta.”

Enää ei jääkäreitä keskuudessamme ole – viimeinen heistä kuoli vuonna 1995. Heidän perintönsä elää silti ylpeydellä paitsi Suomen maanpuolustuksessa, myös heidän jälkeläistensä mielissä.

”Isosisäni oli yksi jääkäreiksi lähteneistä”, kertoo jääkärisäätiön varapuheenjohtaja, Peter Fagernäs perjantaina Vaasan kirkossa pidetyn juhlaconsertin tervetuliaissanaisaan, muistutaen siitä, kuinka vaarallisesta operaatiosta jääkärikoulutukseen lähtemisessä oli tuolloisessa ilmapiirissä kyse.

”Edes omaisille ei välttämättä uskallettu kertoa totuutta. Isoisö-äitini kuoli 3.5 vuoden ajan että hänen poikansa oli Tukholmassa opiskelemaan papiksi. Kun helmikuussa 1918 kotiin sitten palasikin jääkärikapteeni, oli yllätys melkoinen”

Suomi oli puolustamisen arvoisen tuolloin ja sitä se on yhä tänäänkin.

(LÄHDE: SUOMEN SOTAVETERAANILIITTO)

100 vuotta jääkäreiden kotiinpaluusta

Saksassa vuosina 1915–1918 sotilaskoulutuksen saaneet jääkärit loivat osaltaan pohjan nykykaisten Puolustusvoimien synnylle ja muodostivat merkittävän osan talvi- ja jatkosodan sekä Lapin sodan aikaisesta päällystöstä. Jääkärit palasivat koulutuksesta Vaasaan helmikuussa 1918. Puolustusvoimat vietti jääkäreiden kotiinpaluun 100-vuotisjuhlaa Vaasassa 23.–24.2. ja Helsingissä maanantaina 26.2.2018. Ohjelmassa oli paraatiksalmus, ohimarssi, kalustoesittely ja konsertteja.

Paraatiin osallistui noin 1 000

henkilöä Puolustusvoimista ja maanpuolustusjärjestöistä sekä lisäksi noin 120 sotilasta Saksan asevoimista. Jääkäreiden kotiinpaluun 100-vuotisjuhla on osa Puolustusvoimat 100 -juhlavuoden ohjelmaa.

Paraatiksalmus järjestettiin Vaasan kauppatorilla ja ohimarssi jalan Vaasanpuistikolla, marsisuunta kohti Jääkäripatsasta. Paraatiksalmuksen suoritti ja ohimarssin vastaanotti Maavoimien komentaja, kenraalimajuri Petri Hukko. Ohimarssin vastaanottopaikka oli Vaasan kaupungin hallintorakennuksen

edessä. Kenttähartauden katselmuksessa piti kenttärövästi Vesa Aurén Maavoimien esikunnasta. Paraatijoukkoja komensi Porin prikaatin komentaja, eversti Rami Saari. Musiikista vastasivat Laivaston soittokunta, Saksan asevoimien keskusorkestra soittokunta ja Pohjanmiehet-kuoro.

Paraatiin osallistuivat Puolustusvoimista jääkäriperinteitä vaalivat Hämeen panssaripataljoona ja Jääkärikykirykmentti Panssariprikaatista, Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona Porin prikaatista, Pohjan pioneeri-

pataljoona Kainuun prikaatista, Vaasan rannikkojääkäripataljoona Uudenmaan prikaatista, Lapin jääkäripataljoona Jääkäriprikaatista, Kymen jääkäripataljoona Karjalan prikaatista ja Uudenmaan jääkäripataljoona Kaartin jääkärikykmentistä. Juhlaan osallistuivat lisäksi Meri- ja Ilmavoimien lippujoukkueet. Ohimarssissa ensimmäinen marssiva joukkue oli pukeutunut vuoden 1918 univormuihin.

Saksan asevoimista paraatiin osallistuivat puolustusministeri Jussi Niinistön kutumana Saksan kaartin pataljoona Wachba-

taillon ja Saksan asevoimien soittokunta Stabsmusikkorps der Bundeswehr, joka konsertoi Vaasassa 23.2. ja Helsingissä 26.2.2018.

Jääkäreiden kotiinpaluun 100-vuotisjuhla järjestettiin yhdessä Puolustusvoimien, Jääkäripataljoona 27 perinneyhdistyksen sekä Vaasan ja Kauhavan kaupunkien kanssa.

Sotilastaitokilpailu tanskalaisittain - Blå Negl

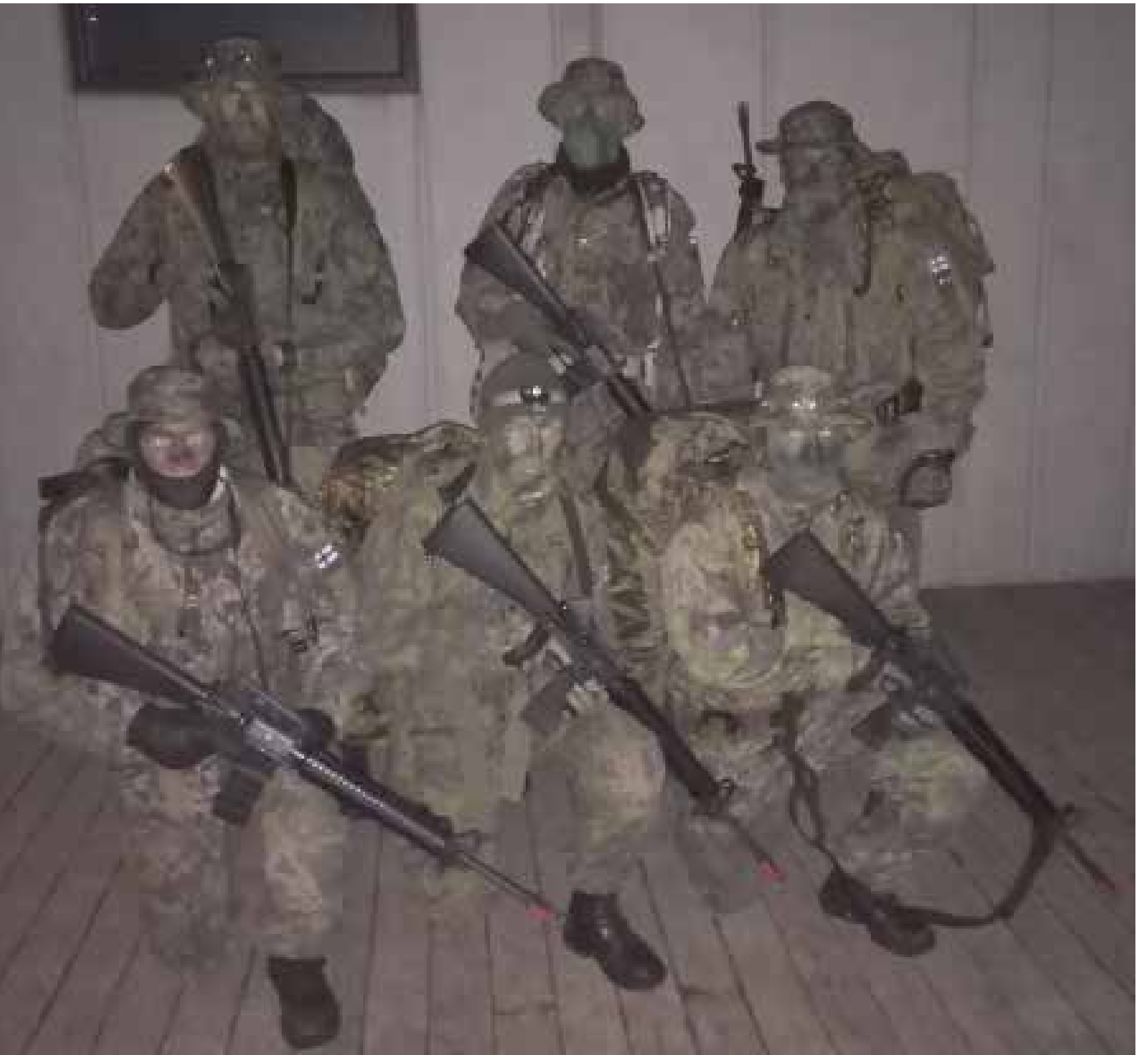
Aika on kullannut muistot viime vuodelta ja on taas aika suunnata kohti Tanskassa järjestettävää sotilastaitokilpailua Blå Negliä.

Blå Negl on Tanskan Home Guardin perustama sotilastaitokilpailu, jossa on kolme osapuolta: Walkers eli kilpailijat, Hunter Force eli vastaosasto ja lisäksi kilpailun järjestäjät. Kilpailijoiden tehtävä on selviytyä linnun tietä noin 40km tehtävärastilta toiselle. Jokaisella tehtävärastilla saa uudet koordinaatit seuraavalle etapille. Mielenkiintoiseksi kilpailun tekee vastaosasto, joka pyrkii ottamaan kilpailijat kiinni kaikin mahdollisin keinoin. Vastaosastolla on käytössään kaikki tarvittavat apuvälineet: Lennokit, koirat, lämpöhystimet, valonvohvistimet, ajoneuvot, radiot, dronet jne. Kilpailijoilla ei ole muuta apuvälinettä kuin nopeat jalat ja kartta. Myös GPS:n käyttö on kielletty kilpailijoilta. Vastaosaston vahvuus oli tänä vuonna noin 270 henkeä. Melkein tuplaten kävelijöihin nähden. Kilpailun haastavuudesta kertoo se, että kisan läpäisee yleensä noin 15% joukkueista.

Tänä vuonna kilpailuun 23.2.-25.2.2018 osallistui noin 60 joukkuetta kahden ja kuuden hengen joukkueilla. Suomesta kilpailuun lähti Hiidenveden m a a k u n t a k o m p p a n i s t a Team Hiiden Sissit: Juho Jääskeläinen, Sami Vertanen, Sami Lius, Janne Aarnio, Kristian Virmavaara ja Ville Plaketti. Molemmat Samit ovat käyneet kilpailussa jo useamman kerran, Juho ja Janne molemmat kerran, Kristian ja Ville olivat ensikertalaisia. Tämä oli ensimmäinen kerta kun meidän porukasta oltiin kuuden miehen kilpailussa, tähän asti on kisailtu aina kahden hengen sarjassa. Aloitimme kilpailuun valmistautumisen jo muutamaa kuukautta aikaisemmin mm. marssimalla rinkkojen kanssa, opiskelemalla tehtäviin liittyviä materiaaleja ja kertausharjoituksissakin tuli jotain opittua.

Kohti kisapaikkaa

Pitkän odotuksen jälkeen perjantaina klo 0330 oli aikainen herätys ja suuntasimme kohti Hki-Vantaan lenkokenttä. Tanskassa kaikki sujui hyvin ja pääsimme ajoissa kilpailupaikalle valmistautumaan viikonlopun koitokseen, kuitaamaan asetat ja voitelemaan nivuset. Ennen kilpailun alkua, harjoituksen johtaja pitää tutun aloituspuheen. Tosin tänä vuonna on kilpailun kahdeskymmenes juhlatuosi ja luvassa on kaikkien aikojen rankin kilpailu. Vastaosastoa on ennätysmäärät ja harjoituksen johtaja antaa lupauksen, että yksikään joukkue ei voi selvitä maaliin ilman kiinnijäämistä.

Klo 1900 kilpailu viimein alkaa hienossa pakkassäässä. Vähän liiankin hienossa suomalaisen makuun. Muutama aste pakkasta ja kuu toimi otsalamppuna. Meillä oli selvät sävelet kilpailulle. Ensisijainen tavoite on päästä maaliin, sijoituksella ei ole niin väliä, mutta kiinnijäämistä halutaan välttää. Kisan perimmäinen tavoite on kuitenkin harjaannuttaa kilpailijat kulkemaan piilossa vihollisen tähytykseltä. Tanskan loputtomat pelot tekevät tehtävästä kuitenkin perin haastavaa suomalaiselle korpisoturille.

Ensimmäinen yö

Saavuimme ensimmäiselle lämpimälle rastille hyvää vauhtia, kiitos ensimmäisen havainnon vastaosastosta, kun pellolla talsiessa yhtäkkiä alkoi tehokas valonheitin valaista selkiämme. Rastilla tuntui kuinka adrenaliini virtasi ja mieli oli viritetty täysille. Vihollista karkuun pinkoessa herää selviytymisvietti, kiinni ei saa jäädä. Tässä vaiheessa viimeistään ensikertalaisille selviää pelin henki. Yöllä piileskelimme lennokkia, makasimme paikoillaan kun vihollinen parkkeeraa autonsa suoraan meidän eteen, hypimme jatkuvasti partioivia autoja piiloon puskiin ja juoksimme

pitkin peltöjä toivoen, että vihollinen ei olisi lähtenyt meidän perään. Valoraketteja lenteli pitkin kilpailualueita ja niistä saikin hyvin ennakkotietoa missä vihollinen on ottamassa muita kiinni. Koko ajan on tunne, että joku tähyttää ja seuraa meidän liikkeitä. On valittava maastot mahdollisimman suojaisista kohdista ja vältettävä tieuria, vaikkakin ne houkuttelevat helpon etenemisen toivossa. Ensimmäisenä yönä vastaosasto jäi tyhjin käsin ja onnistuimme livahtamaan puolet kisan matkasta ilman yhtään kiinnijäämistä. Myös kisan tehokkaimpien vastaosastojen, eli suomalaisten ja ruotsalaisten vastuualueiden läpi onnistuimme pujottelemaan ilman kiinni jäämistä. Ensimmäisen yön rastien aiheita olivat: Looginen päättely, ongelmanratkaisukyky, havainnointi ja tarkkaavaisuus, suunnistusrata, taktinen vesistön ylitys, ammuttaviesti pimeässä aikaa vastaan, aseiden käsittely, varustarkastus ja punnitus, taistelu rakennetulla alueella FX-panoksilla ja kohteen käskyttäminen, kiinniotto ja tarkastaminen/kuulustelu, suunnistaminen panssarivaunun sisällä ilman, että saa katsoa ulos, etäisyyksien arviointia ja sotilasesineiden tunnistamista. Ensimmäisen yön rastit menivät hyvin ja varsinkin TRA-rastilla

tuomari oli erittäin tyytyväinen näkemäänsä suoritukseen.

Vähän lepoa

Klo 0600 saimme suoritettua yön viimeisen rastin ja päätimme jäädä ruokailemaan rauhassa rastin Safety Zonelle, josta vastaosasto ei saa tulla ottamaan kilpailijoita kiinni. Safety Zone on 250m säteellä rastista. Rastit menivät kiinni 0700, joten ei ollut enää kiire seuraavalle rastille. Meillä kävi hyvä tuuri rastien sulkeutumisen kanssa, koska satuimme pitkälle rastivälille lepoajaksi. Seuraavan kerran rastit aukeaisivat vasta klo 1800. Lähdimmekin rauhassa kävelemään kohti seuraavaa rastia väistellen vastaosaston partioautoa ja etsimään rastin läheisyydestä sopivaa lepoaikkaa. Muutaman tunnin päästä saavuimme sopivalle metsäkaistaleelle peltojen välissä ja päätimme ottaa unet metsän suojissa vastaosaston yhä etsiessä nukkuvia kävelijöitä.

Toinen yö

Klo 1800 suuntasimme seuraavan yön ensimmäiselle rastille. Toisen yön rastien aiheina oli: räjähteiden tunnistamista, kommunikaatiota, räjähteen tarkistaminen samalla irtautuen tuliylläköstä ja lopulta kohteen räjäyttäminen ihan

oikealla räjähteellä, apinarata, ensiapu, aseiden kokoamista, suunnistamista itse piirretyllä kartalla, tulen tekoa ja majoitteen pystytys. Meidän viimeinen rasti oli hienosti toteutettu ja kruunasi koko kilpailun. Rastin alussa ylitimme joen kumiveneillä ja tehtävämme oli mennä räjäyttämään voimalaitoksen pato, joka oli vihollisen hallussa. Laskeuduimme pienen kävelyn jälkeen köyttä apuna käyttäen padon luoakse ja asetimme räjähteen ja räjäytimme sen, jonka jälkeen irtauduimme vihollisen tuesta vajeria pitkin joen yli. Järjestäjät olivat todella nähneet tänä vuonnakin vaivaa rastien suunnitteluun.

Kiinni jäätiiin

Toisena yönä meno tuntui vastaosaston osalta vaikeammalta, kuten edellisessäkin kisassa. Jäimme heti ensimmäisen rastin jälkeen kiinni tieuralla. Tässä vaiheessa kova kiire maaliin ajoi meidät käyttämään enemmän tieuria ja ottamaan riskejä. Kiireestä huolimatta päätimme välttää tästä eteenpäin sellaisia tieuria, joissa on suuri kiinnijäämisen riski. Onnistuimmekin välttelemään viimeiselle rastille asti vihollista. Vihollisen valvontalinjojen ylitys vaatikin hermoja ja hyvää ajoitusta. Välillä

joutuimme odottelemaan, että vihollinen siirtyy pois edestä, jotta pääsisimme linjojen taakse. Valoraketteja lensi joka puolella ja saimme taas hyvää tietoa vihollisen liikkeistä. Ennen viimeistä rastia havahduimme tiellä olevaan autoon, joka oli ainoalla järkevällä reitillä viimeiselle rastille ja piilouduimme pusikkoon. Hetken päästä alkoi noin kymmenen valoraketin show 30m päästä auton luota. Päätelimme, että he eivät ole nähneet meitä vaan ampuvat jotain muuta partiota kohti. Hetken kuluttua alkoi kuulu rapinaa tieltä, kun koirapartion juoksi meitä kohti suunnasta mistä olimme tulossa ja autolla olleet soturit juoksivat myös vastaan toisesta suunnasta. He olivat tähytäneet jo hyvän aikaa meitä valonvohvistimilla ja jäimme toisen kerran kiinni. Matkaa rastille oli tästä noin 400m. Rastin pitäjät olivat käskeneet heitä jo useasti menemään kauemmas rastista, mutta paikka oli liian mehukas jätettäväksi vartioimatta.

Väsymys painaa

Viimeiseltä rastilta lähdettyämme olimme varmoja, että kerkeämme maaliin, vaikkakin väsytti ja jalat olivat todella kipeät. Osa ryhmästä alkoi nähdä näkyjä, nukuimme

Kilpailun järjestäjät jo käskivät tulla puolustamaan titteliä. Eiköhän se taas ala kuulostamaan hyvältä idealta jossain vaiheessa, kun kävely alkaa sujumaan normaalisti.

lannoitteet pelloille ennen kilpailua, ettei siellä käveltäisi.

Maaliin

Lopulta maali, eli meidän ensimmäinen miehitetty rasti, häämötti pellon reunalla. Olo oli aika euforinen, vaikka jalkoja särki ja silmät meinasivat painua kiinni. Pääsimme maaliin asti, mikä oli tavoitteemme ja tuntui, että rastiinkin menivät ihan hyvin. Meillä olisi mahdollisuus varmaan jopa palkintosijoille. Maalissa odotti autokuljetus väsyneitä kävelijöitä, takana oli noin 60-65km kävelyä, jatkuvaa vihollisen väistelyä ja 18 tehtävärastia.

Viimeinen tehtävä

Pääsimme kyydillä kisan aloituspaikalle, jossa kisan johtokeskus oli. Ilmoittauduimme maaliin ja vielä oli yksi tehtävä edessä, Debriefing. Debriefingissä meidän oli osattava piirtää karttaan kulkemamme reitti, merkata vihollishavainnot, kiinnijäämiset, rastipaikat ja yöpymispaikka kymmenessä minuutissa. Ilmeisen hyvin olimme vielä hereillä kun saimme 84/100 pistettä. Lisäksi haastattelija kyseli meiltä muita tietoja.

Voitto tuli

Kävimme kurkkaamassa tulostaulua maalissa ja ainoastaan yksi joukkue meidän lisäksi oli päässyt 6-hengen kilpailijoista maaliin. Vielä oli tunti aikaa saapua maaliin muilla partioilla. Kävimme syömässä sämpylät

johtaja kertoi vain vitsailevansa. And the winner is FINNISH TEAM. Emme olleet uskoa todeksi. Voitimme Blå Negl:in. Kilpailun on aiemmin voittaneet suomalaiset vain kaksi kertaa. Molemmat voitot menneet hyvälle yhteistyöjoukollemme Osasto Rikamalle. He ovat voittaneet kuuden ja kahden hengen kilpailut kerran. Tuntui, että tanskalaisetkin olivat tyytyväisiä, etteivät saksalaiset vie joka vuosi voittoa. Kahden hengen kilpailun voittivat tänä vuonna pitkää aikaa tanskalainen partio. Saksalaiset ovat panostaneet kilpailuun isolla kädellä ja sieltä tuli tälläkin kertaa bussilasteittain kilpailijoita ja vastaosasto. Suomesta oli mukana myös kuuden hengen vastaosasto, jota emme onneksi tavanneet kuin lentokentän baarissa. Kisan jälkeen istuimme autossa parkkipaikalla varmaan tunnin pari ja vain päivittelimme, kuinka mahtava kokemus tämä taas kerran oli. Kiitokset mahtavalle ryhmälle! Voisin lähteä teidän kanssa mihin tahansa koitokseen.

Kilpailun on aiemmin voittaneet suomalaiset vain kaksi kertaa.

72 tunnin aikana noin kuusi tuntia yhteensä. Villisikoja istui vieressä, vihollisia seiso siellä sun täällä ja autoja tuli edestä ja takaa. Kolmas kiinniotto kävi muutama kilometri ennen maalia, kun saavuimme läpi pääsemättömän metsän keskeltä menevää tieuraa peltoaukealle, jossa vihollisen tähytäjät odottivat. Päätimme jatkaa lopun matkaa suojassa kumpuilevia peltoja pitkin. Etenemisen pelloilla hankalaksi tekivät, erittäin syvät jäiset kynnot, jotka tosin ovat tuhat kertaa parempi kävellä kuin vesisateella kynnöspelto (2017), loputtomat piikkipuskat, sähköaidat ja verkkoaidat. Tanskalaisilla on joku outo fiksaatio kaikenlaisiin aitoihin. Jokainen maanomistaja aittaa oman tonttinsa. Lisäksi kilpailuun kyllästyneet maanomistajat levittävät

ja torkkumassa johtokeskuksen taukoalueella lämpöisessä koulurakennuksessa. Ajatukset oli palkintojen jaossa. Meillä olisi hyvät saumat päästä korkealle sijoitukseksi. Muutaman tunnin päästä kun kaikki joukkueet oli saatu takaisin lähtöalueelle ja on palkintojen jaon aika. Kymmenen joukkuetta 60:stä on päässyt maaliin. Kun tulee kuuden hengen joukkueiden tulosten julkistaminen vuoroon, alkaa sydän pamppailemaan, eikä kroppa enää täris kylmästä. Pääsimmeköhän palkintosijoille. Ensin annetaan aplodit saksalaiselle partiolle, joka tulee kolmanneksi. Sen jälkeen taas saksalaiselle partiolle joka tulee toiseksi. Tämän jälkeen harjoituksen johtaja ilmoittaa voittajaksi saksalaisen partion. Meinasin perk*leet päästä suusta, ennen kuin harjoituksen

Osasto Hiiden Sissit:

Juho Jääskeläinen (Rj) Kirjoittaja
Sami Vertanen (Rvj ja mahtava suunnistaja) @svertanen
Sami Lius (Moninkertainen Blå Negl:in kävijä ja tehtävien osaaja)
Janne Aarnio (Kerran jo aiemmin rokannut kisan läpi) @jarnioz
Ville Plaketti (Vetää kuin hirvi) @plakevil
Kristian Virmavaara (Pieni, mutta äkäinen tehotaistelija, joka piti hyvin perää. Kukaan ei päässyt yllättämään takaapäin) @kristian.j.v (@instagram)

FRISBEEGOLF 2018

Tapahtumapaikka: Kaatis, Vihti Tapahtuma-aika: 9.6.2018
Paikka: Vihti, Kaatoksen frisbeegolfrata, Kumpunokolantie 44, Vihti

Aika 9.6.2018

Luokat
Avoin (MPO), naiset (FPO), 40+ (MPM), 50+ (MPG), 60+ (MPS)

Kilpailun kulku
Kilpailussa pelataan 2 x 19 väylää etutiiltä (blue). Kierrosten välissä n. tunnin mittainen lounastauko. Kilpailussa noudatetaan PDGA:n ja SFL:n sääntöjä.

Ilmoittautuminen
Kilpailuun voi osallistua RESUL:n jäsenjärjestöjen jäsenet. Kilpailuun mahtuu 95 pelaajaa ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilmoittautuminen (nimi, luokka, yhdistys) sähköpostilla 1.-31.5.2018 välisenä aikana osoitteeseen kotaville@gmail.com. Paluuviestinä pelaaja saa vahvistuksen sekä maksuohjeet.

Kilpailumaksu
Kilpailumaksu 30 € maksetaan järjestäjän tilille vahvistusviestissä tulevien ohjeiden mukaisesti.

Kilpailun johtaja : Kilpailun johtajana toimii Ville Kotamäki, PDGA #8947, kotaville@gmail.com, 050-5318607

Järjestäjät: Vihdin Reserviupseerikerho ry, Nummelan frisbeeseura ry

RESERVILÄISGOLF 2018

Tapahtumapaikka: Eerikkala Golf, Tervo Tapahtuma-aika: La 14.7.2018 klo 10 alkaen
Tervo Caravan

Reserviläisten SM- golfkilpailu 2018
Paikka: Eerikkala Golf, Eerikkalantie 19, 72210 TERVO
Pelimuoto: 18 väylää (yhteislähtö)

Sarjat:
A) Lyöntipeli HCP- tasoitus 0- 18,4
B) Pistebogey HCP- tasoitus 18,6- 36,0
C) Pistebogey 36 Sotaveteraanit ja Naiset
Teet: Naiset ja sotaveteraanit, Punainen tee Miehet, Keltainen tee

Säännöt:
RESUL- golfmestaruuskilpailujen säännöt
Erikoiskilpailut:
Paras SCR, pisin avaus ja lähimmäksi lippua
Joukkuekilpailut:
PARAS PIIRI, viisi (5) parasta pb- tulosta
PARAS YHDISTYS, kolme (3) parasta pb- tulosta

Ilmoittautumiset:
Sivovat ilmoittautumiset Eerikkala Golfin toimistoon, puh. 017 3872561 tai toimisto (at) eerikkalagolf.fi pe 6.7.2018 mennessä.

Ilmoittautuessa tulee mainita:
Pelaajan nimi, golfseura, tarkka tasoitus, sotilasarvo, reserviläispiiri ja -yhdistys, golfauton tarve, autoja rajoitetusti.

Kilpailumaksu:
55 €, Maksetaan Eerikkala Golfin tilille: FI 34 5465 0920 0019 45
Maksu sisältää: Kilpailukierroksen, vapaan rangen käytön palloineen, kärryt, aamukahvit, keittolounaan kilpailun jälkeen.

Sotaveteraaneille kilpailu on maksuton.
Harjoituskierrokset koko kilpailuja edeltävän viikon aikana 30 € / kilpailija / 18 väylää

PARISPRINTTIAMPUMASUUNNISTUS JA AMPUMASUUNNISTUSKILPAILU

2018

Resul:in parisprinttiampumasuunnistus ja ampumasuunnistus Järvelän ampumaradalla Kärkölässä
Järjestäjät: Mäntsälän reserviläiskerhot, Kärkölen Kisa-Veikot ja Mäntsälän Urheilijat ry:n suunnistusjaosto

Aika ja paikka: Lauantai 28. huhtikuuta 2018, Järvelän ampumarata, os. Ampumaradantie, Kärkölä

Kilpailun kulku:
Ampumasuunnistuskilpailut käydään järjestyksessä:
Parisprintin ensimmäinen lähtö klo. 10.00 ja henkilökohtaisen kilpailun klo. 14.00. Lähtöluettelot julkaistaan Mäntsälän Reserviupseerikerhon sivuilla www.rul.fi/mantsala/ 22.04.

Kilpailussa noudatetaan Reserviläisurheiluliiton ampumasuunnistustestaruuskilpailujen sääntöjä sekä kilpailun järjestäjän antamia ohjeita.

Säännöt löytyvät osoitteesta www.resul.fi
Etusivu -> Säännöt -> Maastokilpailu -> Ampumasuunnistus

Sarjat:
Parisprintti
H, D, H80, H100, H120 ja H/D nuoret

Henkilökohtainen
H, D, H35-80, H/D 16-18-20, harrastaja
(henkilökohtaisia sarjoja voidaan yhdistää, ellei sarjaan tule vähintään kolmea ilmoittautunutta)

Ilmoittautumiset:
Ilmoittautumiset maanantaihin 20.4.2018 mennessä ensisijaisesti sähköpostilla j.u.antikainen@kolumbus.fi
Kirjeitse tapahtuvat ilmoittautumiset on postitettava osoitteeseen: Jarmo Sulopuisto, os. Kakkulanityntie 18, 04600 Mäntsälä.

Ilmoittautumisen yhteydessä on mainittava kilpailijan sotilasarvo, nimi, sarja, emit-kortin numero ja piiri

Maksut:
Osallistumismaksu on 30 € / kilpailija, joka on maksettava ilmoittautumispäivään 20.4.2018 mennessä Mäntsälän Reserviupseerikerhon tilille, tilinumero on FI79 5282 0120 0249 12

Vakuutukset: Kilpailijoilla on oltava ampumatoiminnan kattava vakuutusturva, joka tarkistetaan ennen kilpailun alkua.

Teknisenä asiantuntijana toimii Hannu Nurminen Kärkölen Kisa-Veikoista.
Kilpailukeskuksessa on tarjolla aamupalaa, puolen päivän aikoihin lounas, kahvio on auki koko kilpailun ajan.
Lisätietoja Mäntsälän Reserviupseerikerhon kotisivuilta osoitteesta www.rul.fi/mantsala/

Tiedustelut:
Jarmo Sulopuisto, puh. 040 035 4526 ja sähköposti: jatu@sulopuis.to tai Juha-Matti Laiho, puh. 050 570 7272

PÄIJÄT-HÄMEEN RESERVIPIIRI

KUTSU

Lahti

19-20.05.2018

RESERVILÄISURHEILULIITON PERINNEASE SM KILPAILU 2018

Yleistä

Päijät-Hämeen reservipiiri kutsuu Reserviläisurheiluliiton SM perinneasekilpailuihin **Lahteen 19-20.05.2018**.
Kilpailupaikka on Panssariprikaatin ampuma-rata Hälvälässä.

Kilpailun johtajana toimii Arto Tapiomaa.

Kilpailu alkaa Lauantaina 19.5 klo 9.00, asetarkastus klo 8.30 alkaen kilpailupaikalla.
Sunnuntaina 20.5 kilpailu alkaa klo 12.00 ja päättyy klo 18.00 mennessä.
Asetarkastukset suoritetaan ennen erän alkua ampumapaikalla.

Huomio

300m kivääriammunnassa suurin sallittu kaliberi 7,62mm

Lajit

Lauantai 19.05.

Perinne kivääri (sääntö 4.1.A) 150m 3-asentoinen 10+10+10 ls.
Perinne pistooli (sääntö 2.2.A) kuvio 25m 30 ls
Perinne kivääri (sääntö 4.1.A) 300m makuu 30 ls.

Sunnuntai 20.05.

Perinne pistooli (sääntö 2.2.A) koulu 25m 30 ls
Perinne kivääri (sääntö 4.1 A) 150m(kenttä) 10ls makuu+10ls pysty

Sarjat

H, H 50, H 60, H70 / N ja N 50 sekä joukkuekilpailu joka lajissa. Joukkueeseen voi ilmoittaa 3 kilpailijaa, kaikki 3 otetaan huomioon tuloksessa. Piiri voi lähettää useampia joukkueita. **Huom.** Kilpailija voi kilpailla vain yhdessä sarjassa/laji.

Osallistumismaksu

25€ / laji. Joukkuekilpailussa ei eri maksua. Maksu 30.04.2018 mennessä oltava suoritettu piirin tilille.
Päijät-Hämeen reservipiiri **Osuuspankki FI8856100720069690**
Viite perinne-ase 2018

Ilmoittautumiset

Vain piirit ilmoittavat kootusti osallistujansa kirjallisesti 15.4.2018 mennessä sähköpostilla markopatrakka@phnet.fi.

Syntymäpäiviä 2018

UUDENMAAN RESERVILÄISPIIRIT

HUHTIKUU

85 vuotta

12.4. Rosendahl Kaj, Porvoo

80 vuotta

9.4. Lindblad Kaj, Tammisaari
18.4. Martikainen Mikko, Järvenpää
26.4. Pääni Tuomo, Lohja

75 vuotta

1.4. Nylund Timo, Lohja
7.4. Joki Veikko, Vantaa
9.4. Hannula Erkki, Nurmijärvi
15.4. Teräväinen Paavo, Vantaa
16.4. Lukkari Jussi, Nurmijärvi
27.4. Seppänen Lasse, Mäntsälä

70 vuotta

6.4. Monthen Dick, Espoo
6.4. Ahonen Jouko, Tuusula
9.4. Helminen Jaakko, Tuusula
17.4. Lahti Toivo, Hyvinkää
18.4. Ekberg Risto, Raasepori
18.4. Raitio Reijo, Lohja
18.4. Pyyhtiä Aarne, Kerava
21.4. Virtanen Matti, Tuusula
26.4. Samelin Lars, Hanko
29.4. Kiuru Yrjö, Tuusula
30.4. Kontiainen Hannu, Vihti

60 vuotta

6.4. Tuisku Pekka, Hyvinkää
6.4. Inkinen Jarmo, Järvenpää
11.4. Wulff Harri, Espoo
13.4. Wallenius Jaakko, Mäntsälä
14.4. Kyytsönen Markku, Mäntsälä
14.4. Orhala Heikki, Vihti
16.4. Kauranne Antti, Espoo
17.4. Louna Jukka, Nurmijärvi
18.4. Laakkonen Urpo, Sipoo
19.4. Sirén Thorbjörn, Porvoo
25.4. Reinikainen Markku, Vihti

50 vuotta

3.4. Parkkonen Veli, Kirkkonummi
7.4. Fyrqvist Stig, Tuusula
7.4. Virtanen Janne, Espoo
11.4. Kyttälä Tommi, Kerava
12.4. Puuska Reima, Nurmijärvi
14.4. Salo Matti, Järvenpää
24.4. Aaltonen Pasi, Nurmijärvi
29.4. Erich Santtu, Mäntsälä
29.4. Hyttinen Sami, Tuusula

TOUKOKUU

90 vuotta

4.5. Rimpiläinen Keijo, Lohja
22.5. Lahtela Kaarlo, Nurmijärvi

80 vuotta

14.5. Hietakymi Jukka, Nurmijärvi
19.5. Vahlman Silvo, Kerava
25.5. Tiittanen Kimmo, Lohja
26.5. Hyrkkö Erkki, Lohja

75 vuotta

9.5. Westerlund Jan-Henrik, Tammisaari
18.5. Korhonen Veikko, Järvenpää
19.5. Rantakari Reijo, Tuusula
20.5. Långvik Berndt, Porvoo
23.5. Mäkelä Osmo, Järvenpää

26.5. Salmi Risto, Nurmijärvi

70 vuotta

1.5. Goltz Mikael, Mäntsälä
8.5. Taupila Juhani, Hyvinkää
9.5. Härkönen Hannu, Myrskylä
9.5. Nieminen Torolf, Askola
24.5. Kuosmanen Pekka, Lohja
24.5. Ek Nils, Loviisa
24.5. Immonen Seppo, Kerava

60 vuotta

3.5. Vuorela Viljami, Porvoo
4.5. Juden Jari, Tuusula
6.5. Kurki Tiina, Askola
9.5. Helenius Liisa, Mäntsälä
13.5. Mustonen Matti, Hyvinkää
18.5. Keloharju Arto, Helsinki
23.5. Yrjölä Antti, Sipoo
26.5. Paganus Petri, Lohja
27.5. Kapanen Kari, Nurmijärvi
27.5. Jokinen Heimo, Mäntsälä
27.5. Kasurinen Heikki, Helsinki
30.5. Vainio Timo, Järvenpää

50 vuotta

1.5. Ekoski Vesa, Helsinki
2.5. Riikonen Tommi, Hyvinkää
11.5. Mölsä Matti, Pukkila
13.5. Korpela Ilkka, Porvoo
16.5. Virtanen Kari, Hyvinkää
18.5. Fabritius Pentti, Pukkila
20.5. Tuutti Jari, Askola
21.5. Siitonen Mika, Porvoo
24.5. Vihervaara Jari, Nurmijärvi
25.5. Salo Suvi, Tuusula
26.5. Perämäki Tapani, Lohja
31.5. Haanpää Lars, Kirkkonummi

KESÄKUU

85 vuotta

10.6. Raunio Esa, Tuusula
20.6. Haaramo Kimmo, Tuusula
22.6. Tallqvist Karl-Johan, Porvoo

80 vuotta

11.6. Korhonen Matti, Nurmijärvi
19.6. Kolehmainen Erkki, Nurmijärvi

75 vuotta

11.6. Rissanen Erkki, Karjaa

70 vuotta

1.6. Åberg Alf, Espoo
8.6. Ulvio Kari, Lohja
10.6. Mäkinen Kari, Tuusula
11.6. Suvensalmi Ilkka, Hyvinkää
12.6. Heinonen Kari, Kuopio
19.6. Löppönen Esko, Tuusula

60 vuotta

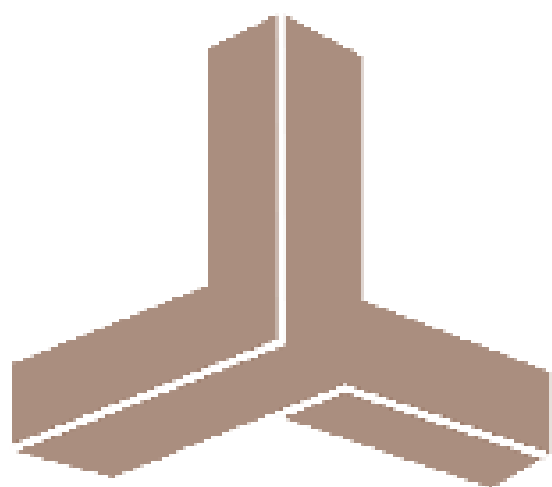
1.6. Markus Raimo, Nurmijärvi
5.6. Savolainen Pekka, Tuusula
7.6. Vilja Harri, Nurmijärvi
8.6. Risku Ari, Porvoo
12.6. Keränen Arto, Hyvinkää
16.6. Kauppila Kari, Nurmijärvi
22.6. Pursiainen Leevi, Vihti

50 vuotta

5.6. Keihokari Janne, Siuntio
10.6. Tervo Vesa-Pekka, Mäntsälä
13.6. Valkama Ilkka, Nurmijärvi
16.6. Mäki Panu, Tuusula
19.6. Hartell Jaakko, Vihti
19.6. Harri Hannu, Kerava
27.6. Hirvonen Marko, Hyvinkää
28.6. Räisänen Lasse, Vihti

OLTERMANNI ONNITTELEE !

*Tietolähde RUL:n ja RES:n jäsenrekisterit.
Mikäli haluatte, että merkkipäiväanne EI julkisteta
Oltermannissa, tulee siitä ilmoittaa päätoimittajal-
le ennen lehden seuraavaa aineistopäivää.*

tremco illbruck

illbruck
making it perfect.

Ilmaus- ja tiivistystuotteet sisälle
ja ulos, ikkunoihin ja juokseviin.

TREMCO
Lasting Performance

Lattia-, vedeneristys- ja rakenne-
tiivistystuotteet

Nullifire
Smart Protection

Tuotteet passiiviseen
palontorjuntaan

JÄRES-2018 -partiokilpailun tavoitteena on valmentaa joukkueita vaativiin kansainvälisiin sotilastaitokilpailuihin. Kilpailussa noudatetaan Viron ERNA:n sääntöjä ja tapoja, jotka on sovellettu Suomen olosuhteisiin sopiviksi.

Kilpailukeskuksena toimii Reserviupseeriliiton harjoitusalue Padasjoella, jossa sijaitsevat kilpailun lähtö ja maali. Joukkueilla on mahdollisuus kilpailun jälkeen saunomiseen alueella.

Kilpailun kesto on noin 20 tuntia yhtäjaksoisena suorituksena, valettava matka noin 30 kilometriä. Fyysinen vaativuus on kohtalainen suorituksen pitkäkestoisuudestaan johtuen, henkiset voimavarat tulevat samalla testattua rasituksen kautta.

Kilpailun aikana suoritetaan rasitteitä, jotka sisältävät muun muassa ammuntaa, ensiapua ja tiedustelutehtävän. Matkan aikana on useita checkpointeja, joihin joukkueiden on saavuttava määrätyn aikataulun mukaisesti. Checkpointien sijainnit annetaan koordinaatteina. GPS-laitteen käyttö on sallittua. Karttoina käytetään maastokarttoja mittakaavassa 1:50 000.

Kilpailun aikana joukkueiden etenemistä vaikeuttavat myös "vihollisjoukot", jotka partioivat koko kilpailualueella koko kilpailun ajan. Rastien läheisyydessä ja erikseen ilmoitettavassa paikassa on suoja-alueet, joilla vihollistoimintaa ei ole.

Onnistuneimman suorituksen kilpailussa saavuttaa aikataulun mukaisella etenemisellä, vihollisjoukkoja välttämällä ja onnistumalla rastitehtävien suorittamisessa.

Fyysisesti vaativaan maastokilpailuun, jossa partiovarustus kannetaan mukana kilpailun ajan, pitää osallistujilla olla riittävä fyysinen kunto ja liikkumiskyky.

Kurssi soveltuu vaativista partio- kilpailuista kiinnostuneille reserviläisille.

Partion koko on 4 (+1) eli neljä kilpailijaa ja haluttaessa yksi yhteyshenkilö

JÄRES on perinteinen kilpailutapahtuma, jossa on useita erilaisia sotilastaitoja mittaavia rasteja.

Heikkokuntoisen ei kannata lähteä JÄRESiin kokeilemaan.

JÄRES 2018

Ajankohta 20.4.2018 - 22.4.2018
Aika 15:00 - 16:00
Kesto 2 päivää
Kertausharjoitus-vuorokaudet 2
MPK kurssinnumero 1200 18 12108
Hinta 40,00 EUR + alv 0%

Alue Tuusula

Koulutuspaikka Padasjoki

Kieli Suomi, Englanti

Henkilökohtainen varustus

- maastoasu tai vastaava
- kantolaite
- ruokaa kahdeksi päiväksi
- kompassi
- pilli
- muistiinpanovälineet
- puukko
- tulitikut
- valaisin
- juomapullo (väh. litra juomaa)
- GPS- laite on sallittu

Partion varustus

- ensiaputarvikkeet
- vähintään 1 kpl kenttälapio
- köysi n. 20 m
- narua n. 30 m

Kilpailuaika

Partioiden ilmoittauduttava kilpailukeskuksessa perjantaina klo mennessä. Ensimmäinen joukkue lähtee klo (ilm myöh) Ensimmäinen joukkue saapuu maaliin lauantaina noin klo 18.00.

Järjestäjällä on oikeus rajoittaa osallistuvien joukkueiden lukumäärää.

Kilpailun jälkeen kilpailukeskuksessa on saunomismahdollisuus ja ruokailu.

Kilpailun jälkeen alueelle voi jäädä yöksi

Kilpailun osallistumismaksu 40 euroa/hlö, MAKSETAAN MPK:N SÄHKÖPOSTILLA KULLEKIN KILPAILIJALLE LÄHETTÄMÄLLÄ LASKULLA. !

Kilpailijoille esitetään 2 KH- ja MPK-kurssivuorokautta, toimitsijoille ja johdolle todellisen tehtävässä ollun vrk-määrän mukaan.

Ilmoittautumiset tämän järjestelmän kautta. Ilmoittautuminen edellyttää rekisteröitymistä MPK:n järjestelmään

Tämän järjestelmän kautta ilmoittautumisen lisäksi on ilmoitettava partion kokoonpano ja nimi kilpailun johtajalle osoitteeseen timo.akman@elisanet.fi

Kysy lisätietoja Kurssiin liittyvät kyselyt: Kursinjohtaja Timo Akman 040-862 0791, timo.akman@elisanet.fi

Kurssin hallinto: Koulutuspäällikkö Aki Mäkirinta, 040 5868 282, aki.makirinta@mpk.fi